

คู่มือ
การอบรม
เยาวชนทูต
2013

The 12 Apostles are the Models.
12 อัครสาวก แบบอย่างแห่งความเชื่อ

ของ เยาวชนทูต

คำนำ

คู่มือยุวธรรมทูตประจำปี 2013 นี้ใช้หัวข้อ “แบบอย่างแห่งความเชื่อของยุวธรรมทูต” ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงวางไว้ให้กับบรรดาอัครสาวกของพระองค์

สำนักงานองค์กรสนับสนุนงานแพรธรรม(PMS)ประเทศไทยได้จัดทำเพื่อช่วยผู้ให้การอบรมประจำสังฆมณฑลต่าง ๆ ได้นำไปฝึกอบรมให้กับสมาชิกยุวธรรมทูตของตนเอง

บทเรียนมีทั้งหมด 12 บทเรียน ในแต่ละบทเรียนนั้นเป็นการบูรณาการวิธีการฝึกอบรมของยุวธรรมทูตที่ประกอบด้วย 4 ภาคส่วนด้วยกัน คือ คำสอนธรรมทูต ชีวิตจิตธรรมทูต ธรรมทูตรับใช้ และธรรมทูตที่เป็นหนึ่งเดียวกัน

คำสอนธรรมทูต คือ การให้สมาชิกยุวธรรมทูตได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นธรรมทูตตัวน้อย ๆ ของพระเจ้า ซึ่งเนื้อหา นำมาจากพระคัมภีร์ ประวัตินักบุญ คำสอนของพระศาสนจักร ธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ

ชีวิตจิตธรรมทูต คือ การให้สมาชิกยุวธรรมทูตได้ปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อศรัทธา อาจจะเป็นการสวดภาวนาในรูปแบบต่าง ๆ การรำพึงพระวาจา การแบ่งปันพระวาจา ฯลฯ

ธรรมทูตรับใช้ คือ การมอบหมายงานให้ยูธรรมทูตได้ออกไป
กระทำจริง ๆ อาจจะเป็นกิจเมตตาต่าง ๆ การประกาศข่าวดีโดยการบอกเล่า
เรื่องของพระเยซูเจ้าให้เพื่อน ๆ ฟัง ชักชวนเพื่อนให้กระทำความดี ฯลฯ

ธรรมทูตที่เป็นหนึ่งเดียวกัน คือ กิจกรรมที่ทำให้สมาชิกยูธรรมทูต
ในกลุ่มต่าง ๆ มีความรัก ความสามัคคี เป็นพี่เป็นน้องกันตามคำสอน
ของพระเยซูเจ้า เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การสังสรรค์ ฯลฯ

การฝึกอบรมเด็กตั้งแต่ยังวัยเยาว์เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าวัดใด
โรงเรียนใด ขาดกิจกรรมสำหรับเด็ก ๆ วัดนั้น โรงเรียนนั้นก็ขาด
ชีวิตชีวา และขาดผู้สืบทอดงานของเรา

“ผู้ใดที่ต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ก็ต้อนรับเรา
และผู้ใดที่ต้อนรับเรา ก็มีใช้ต้อนรับเพียงเราเท่านั้น แต่ต้อนรับผู้ที่ทรงส่ง
เรามาด้วย” (มาระโก 9:37)

ขอพระกุมารเยซูประทานพระพรอันอุดม

จะทำอะไรขอให้ทำโดย.....

“อาศัยพระคริสต์เจ้า พร้อมกับพระคริสต์เจ้า และในพระคริสต์เจ้า”

แล้วทุกอย่างจะเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ผู้อำนวยการ

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม(PMS) ประเทศไทย

สารบัญ

1. คำนำ.....	4
2. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 1/2013 เรื่อง นักบุญเปโตร ผู้เป็นหลักมั่นคงแห่งความเชื่อ.....	8
3. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 2/2013 เรื่อง นักบุญอันดรูว์ “ธรรมทูต” องค์แรก.....	17
4. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 3/2013 เรื่อง นักบุญยากอบ มรณสักขีแห่งความเชื่อ.....	25
5. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 4/2013 เรื่อง นักบุญยอห์น อัครสาวกที่พระเยซูเจ้าทรงรัก.....	33
6. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 5/2013 เรื่อง นักบุญฟิลิป ผู้ปรารถนาเห็นพระบิดา.....	41
7. การพบปะยูวธรรมทูตครั้งที่ 6/2013 เรื่อง ความเชื่อของนักบุญบาร์โธโลมิว ชาวอิสราเอลแท้.....	47

สารบัญ

8. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 7/2013
เรื่อง นักบุญโทมัส อัครสาวกผู้มีความเชื่อแน่ว.....54
9. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 8/2013
เรื่อง นักบุญมัทธิว คนเก็บภาษี
อัครสาวกที่พระเยซูเจ้าทรงเลือก.....61
10. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 9/2013
เรื่อง นักบุญยากอบ ลังฆราชแห่งกรุงเยรูซาเล็ม.....67
11. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 10/2013
เรื่อง นักบุญธิดาเดอลัส(ยูดา) ผู้มีใจร้อนรน.....74
12. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 11/2013
เรื่อง นักบุญซีโมน ผู้มีใจรักชาติ.....80
13. การพบปะยุทธธรรมทูตครั้งที่ 12/2013
เรื่อง ยูดาส “ศิษย์ที่ทรยศ”
และ นักบุญมัทธิอัส “อัครสาวกคนใหม่”.....86
14. บทภาวนายุทธธรรมทูต.....94

การพบปะยุวธรรมทูต ครั้งที่ 1/2013

เรื่อง นักบุญเปโตร ผู้เป็นหลักมั่นคงแห่งความเชื่อ
จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญเปโตรผู้เป็นหลักมั่นคงแห่งความเชื่อของพระศาสนจักร และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจรัก กล้าหาญ ยืนหยัดความเชื่อของตน ต่อหน้าผู้อื่น และปฏิบัติตามแบบอย่างความกล้าหาญของนักบุญเปโตร

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้อง “เพลงมาร์ชยุวธรรมทูต”

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูก ๆ ได้รับฟังการประกาศยืนยันความเชื่อของนักบุญเปโตรว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรพระเจ้าผู้ทรงชีวิต” พระเยซูเจ้าทรงให้ท่านเป็นศิลา คือเป็นรากฐานของพระศาสนจักรของพระองค์ และให้อำนาจแก่นักบุญเปโตร ขอพระองค์โปรดทรงช่วยลูกให้มีความกล้าหาญ และมีความเชื่อที่มั่นคง เพื่อลูกจะได้บอกผู้อื่นดังเช่นท่านนักบุญเปโตร ที่ประกาศว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรพระเจ้าผู้ทรงชีวิต”

ทุกคนตอบ : อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

เนื่องจากเป็นครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงาน

รายงานการทำงาน

วันนี้เป็นการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงานการทำงาน
 ดังนั้นเป็นโอกาสดีที่เราจะทำความรู้จักกันมากขึ้น เราจะเล่นเกม
ลาร์รายชื่อ ผู้นำแจกกระดาษพร้อมปากกาหรือดินสอให้สมาชิก
 ทุกคน แล้วให้ไปหาเพื่อน ถามชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น ชื่อนักบุญ
 เมื่อรับศีลล้างบาป โดยใช้เวลาประมาณ 3 – 5 นาที เมื่อหมดเวลา
 ผู้นำเลือกบางคนออกมาบอกชื่อเพื่อนที่ตนหามาได้ และบอกว่า
 เป็นคนไหนบ้าง

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญเปโตร”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ

ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญเปโตร เทียบ พระคัมภีร์

มัทธิว 4:18-20, 16:13-20; มาระโก 3:10, 8:27-29;

ลูกา 5:1-11, 9:18-20, 5: 1-11, 22:60-62; ยอห์น 1:42, 21:15-17

และหนังสือกิจการอัครสาวก 2:14-41, 12-19

เปโตร เดิมมีชื่อว่าซีโมน เป็นชาวเมืองเบธไซดา แคว้นกาลิลี
 ประเทศปาเลสไตน์ บิดาชื่อยอห์น น้องชายชื่ออันดรูว์ วันหนึ่ง
 ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่บนฝั่งทะเลสาบเยนเนซารท
 ประชาชนมากมายเบียดเสียดล้อมรอบเพื่อฟังพระวาจาของ
 พระองค์ เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรไปรอบ ๆ เห็นเรือสองลำ
 จอดอยู่ริมฝั่ง มีชาวประมงกำลังชักอวนอยู่นอกเรือ พระองค์
 จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่งซึ่งเป็นของซีโมน(เปโตร) ทรงขอให้เขา

ถอยเรือออกไปจากฝั่งเล็กน้อย ทรงประทับนั่งสั่งสอนประชาชนจากเรือนั้น เมื่อตรัสสอนเสร็จแล้ว พระองค์ได้ตรัสแก่ซีโมนว่า “จงแล่นเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด” ซีโมน (เปโตร) ทูลตอบว่า “พระอาจารย์ พวกเราทำงานหนักมาทั้งคืนแล้ว จับปลาไม่ได้เลย แต่เมื่อพระองค์ทรงรับสั่ง ข้าพเจ้าก็จะลงอวน” เมื่อทำดังนั้นแล้ว พวกเขาจับปลาได้จำนวนมากจนอวนแทบจะขาด เปโตรจึงเรียกเพื่อนในเรืออีกลำให้มาช่วย พวกเขานำปลาที่ลากมาได้ใส่เรือจนเต็มทั้งสองลำจนเรือเกือบจม เมื่อซีโมน (เปโตร) เห็นดังนี้ จึงกราบลงที่ตักของพระเยซูเจ้า ทูลว่า “โปรดไปจากข้าพเจ้าเสียเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป” คนอื่นๆ ต่างประหลาดใจมาก ที่พวกเขาจับปลาได้มากขนาดนั้น ยากอบและยอห์น บุตรของเศเบดี ผู้ซึ่งซีโมน เปโตรเรียกมาช่วยก็ประหลาดใจเช่นเดียวกัน พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับซีโมนว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไป ท่านจะเป็นชาวประมงหามนุษย์” เมื่อพวกเขานำเรือกลับถึงฝั่ง พวกเขาก็ละทุกอย่างแล้วติดตามพระองค์ไป

ต่อมาขณะที่พระเยซูเจ้าและศิษย์ทั้ง 12 คนกำลังเดินทางมาถึงเมืองซีซารียา พระเยซูเจ้าทรงตรัสถามอัครสาวกว่า “คนทั้งหลายกล่าวว่าเราเป็นใคร” พวกเขาทูลตอบว่า “บ้างก็ว่าเป็นยอห์นผู้ทำพิธีล้าง บ้างก็ว่าเป็นประกาศกเอลียาห์ บ้างก็ว่าเป็นประกาศกเยเรมีย์หรือประกาศกองค์ใดองค์หนึ่ง” พระเยซูเจ้าจึงทรงถามพวกเขาอีกครั้งว่า “แล้วท่านล่ะคิดว่าเราเป็นใคร” ซีโมน ตอบว่า “**พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงชีวิต**” พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะไม่ใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาเจ้าของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย เรามอบกับท่านว่า ท่านคือศิลา

และบนศิลาที่เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีความชนะพระศาสนจักรได้ เราจะมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ให้ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกบนแผ่นดินนี้ ก็จะผูกไว้ในสวรรค์ด้วย ทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในแผ่นดินนี้ ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย” ดังนี้ซีโมน จึงได้รับชื่อใหม่จากพระเยซูเจ้า คือ “เปโตร” ซึ่งมาจากคำว่า ศิลา (มก.3:10; ยน.1:42) พระเยซูเจ้าทรงมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ให้แก่เปโตร เพื่อให้ท่านเป็นผู้ดูแลอาณาจักรสวรรค์เพื่อเปิดประตูต้อนรับคนทุกชาติ ทุกศาสนาเข้ามาเป็นศิษย์ของพระองค์

ต่อมาอีกวันหนึ่งที่พระเยซูเจ้าอยู่กับสานุศิษย์ พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “วันหนึ่งพวกท่านจะทอดทิ้งเรา” แต่เปโตรได้ร้องบอกกับพระเยซูเจ้าว่า แม้ทุกคนจะทอดทิ้งพระองค์ แต่ข้าพเจ้าจะไม่ทอดทิ้งพระองค์ ต่อมา เมื่อพระเยซูเจ้าถูกจับกุม เปโตรกลับปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซูเจ้า ถึง 3 ครั้ง หลังจากนั้น เปโตรก็สำนึกผิด และวิ่งออกไปข้างนอกร้องไห้เป็นทุกข์ยิ่งนัก” (ลก.22:60-62) หลังจากพระเยซูคริสต์เจ้าทรงกลับคืนชนมชีพ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์กับบรรดาศิษย์อีกครั้งหนึ่ง พระเยซูเจ้าตรัสกับซีโมน เปโตร ว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม” เปโตรทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสถามเขาอีกเป็นครั้งที่สองว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลลูกแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสถามเป็นครั้งที่สามว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เปโตรรู้สึกเป็นทุกข์ที่พระองค์

ตรัสถามจนถึงสามครั้งว่า “ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่า ข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” (เทียบ ยน.21:15-17) พระองค์ตรัสเช่นนี้ถึง 3 ครั้ง เช่นกัน ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่พระเยซูเจ้าทรงมอบภารกิจให้เปโตร ดูแลศิษย์ของพระองค์แทนพระองค์ การย้ำสามครั้งนี้ถือว่าเป็นการทำสัญญาซึ่งเป็นธรรมเนียมของชาวเซมิติ

เมื่อพระเยซูเจ้าได้เสด็จสู่สวรรค์และพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือศิษย์ทุกคนแล้ว เปโตรได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำของกลุ่มคริสตชน (เทียบ กจ.1:15, 15:7) เขาเป็นผู้สรุปข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้า เป็นผู้อธิบายคำสอนของพระเยซูเจ้าให้กับบรรดาศิษย์และคริสตชนตามที่ตั้งต่าง ๆ พัง (เทียบ กจ.2:14-41) ต่อมาเปโตรได้เริ่มออกเดินทางเทศนาสั่งสอนที่เมืองอันติโอก และกลับมาเทศนาสั่งสอนที่กรุงเยรูซาเล็ม เขาถูกจับติดคุก แต่ก็มีเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้น เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาช่วยเขาให้ออกจากคุก (เทียบ กจ.12:1-19) และหลังจากนั้นเขาก็ได้ออกไปประกาศข่าวดีในแถบคัปปาโดเซีย ปอนทัส บิธีเนีย กาลาเทีย โครีนธ์ และที่อื่นด้วย

ในปีนั้นปลายของชีวิต ท่านได้ไปพักที่กรุงโรม และปกครอง คริสตชนที่นั่น และได้เขียนจดหมายถึงกลุ่มคริสตชนที่กรุงโรม 2 ฉบับ ช่วงนั้นจักรพรรดิเนโรได้เปียดเบียนพระศาสนจักร โดยจุดไฟเผากรุงโรม และได้ใส่ร้ายว่าคริสตชนเป็นผู้กระทำ เบโตรและคริสตชนจำนวนมากถูกจับไปทรมานและประหารชีวิต ที่สุดแล้วในปีคริสต์ศักราช 67 เบโตรถูกตัดสินประหารชีวิตโดยการตรึงกางเขน แต่เพราะเขาสำนึกว่าตนเคยปฏิเสธ ไม่รู้จักพระเยซูเจ้า 3 ครั้ง ท่านจึงได้ขอร้องขอโทษขอให้ปักไม้กางเขนของตนโดยเอาศีรษะลงดินและทำซ้ำ ศพของท่าน ถูกฝังไว้ที่เนินเขาวาติกัน ณ ที่นี้เองต่อมาได้สร้างมหาวิหาร นักบุญเบโตร เนื่องจากเบโตรได้มาปกครองคริสตชนที่กรุงโรม จึงถือว่าท่านเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกของคริสต์ศาสนาด้วย นี่เองคือความหมายที่ว่า นักบุญเบโตรเป็นศิลา ผู้เป็นหลักมั่นคง แห่งความเชื่อของพระศาสนจักร

ความจำ(จำได้)

- พระเยซูเจ้าทรงเรียกเบโตรที่ใด(ทะเลสาบเยเนซารेत)
- เบโตรทำอาชีพอะไร(ชาวประมง)
- เบโตรมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร(เป็นผู้นำ กล้าหาญ จริงใจ)
- ผู้นำสามารถเพิ่มเติมคำถามได้

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ทำไมพระเยซูเจ้าทรงมอบบุญแก่อาณาจักรสวรรค์ ของพระองค์ให้แก่เบโตร (เพื่อให้ท่านเป็นผู้ดูแลอาณาจักรสวรรค์ และเปิดประตูต้อนรับคนทุกชาติ ทุกศาสนาเข้ามาเป็นศิษย์ของพระองค์)

- สมาชิกหรือไม่ว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงตรัสถามเปโตรถึง 3 ครั้งว่า “ท่านรักเราไหม” (การถามสามครั้งนี้ ตามธรรมเนียมของชาวเซมิติ ถือว่าเป็นการทำสัญญา)

- ก่อนที่พระเยซูเจ้าจะเสด็จสู่สวรรค์ ทรงมอบภารกิจใดให้กับนักบุญเปโตร (ให้ดูแลลูกแกะของพระองค์) สมาชิกคิดว่ามีความหมายว่าอย่างไร (ให้เปโตรดูแลกลุ่มคริสตชน ซึ่งถือว่าเป็นเหมือนลูกแกะของพระองค์)

- สมาชิกคิดว่าเปโตรสามารถดูแลกลุ่มคริสตชนมากมายได้อย่างไร (พระจิตเจ้าประทานพระพรต่าง ๆ ให้)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- นักบุญเปโตรเคยทำผิดต่อพระเยซูเจ้า คือ ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์ และต่อมาเขาได้สำนึกผิด กลับใจ และประกาศข่าวดี ดูแลกลุ่มคริสตชน และสละชีวิตเพื่อเป็นพยานถึงข่าวดี เราเคยสัญญาอะไรกับพระเจ้าบ้างไหม แล้วเราทำได้ไหม เราควรทำอย่างไรเมื่อเราทำผิดต่อพระองค์

(ให้สมาชิกช่วยกันตอบ แล้วผู้นำช่วยเสริมให้ทำตามแบบอย่างชีวิตของนักบุญเปโตร คือ เป็นทุกข์ และกลับใจ กลับมาหาพระองค์ และกล้ายอมรับความผิดที่ตนได้ทำ แล้วเปลี่ยนแปลงชีวิตเป็นศิษย์ที่ดี)

- ถ้ามีคนถามเราว่า “พระเยซูเจ้าเป็นใครสำหรับเรา” เราจะตอบว่าอย่างไร

(ให้สมาชิก แบ่งปันให้เพื่อนฟัง)

- บอกเล่าประวัตินักบุญเปโตรให้เพื่อน ๆ ฟัง อย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เล่นเกม **เธอรักฉันไหม** ให้สมาชิกนั่งบนเก้าอี้ เลือกเก้าอี้ที่แข็งแรงหน่อย จัดเก้าอี้เป็นวงกลมและให้ทุกคนนั่งให้เต็ม ถ้ามีว่างให้เอาออก ผู้นำเดินเข้าไปอยู่ต่อหน้าสมาชิกคนใดคนหนึ่ง แล้วถามว่า “เธอรักฉันไหม” คนนั้นอาจจะตอบว่า “รัก” หรือ “ไม่รัก” ก็ได้ ถ้าตอบว่า “รัก” ทุกคนจะต้องยืนขึ้นแล้วเปลี่ยนที่นั่งกัน โดยห้ามเปลี่ยนกับคนใกล้ ๆ ไปให้ไกลหน่อย ส่วนผู้นำจะต้องเข้าแย่งที่นั่งโดยด่วน ดังนั้นจะมีคนหนึ่งที่ไม่มีที่นั่ง คนนั้นแหละจะต้องออกมาเป็นผู้นำ แล้วให้ไปถามคนอื่นว่า “เธอรักฉันไหม” แต่ถ้าตอบว่า “ไม่รัก” ผู้นำจะต้องถามต่อไปว่า “แล้วเธอรักใคร” คนนั้นอาจจะตอบว่า “รักคนใส่เสื้อแดง” ถ้าใครใส่เสื้อแดง ก็จะต้องลุกขึ้นแล้วสลับเปลี่ยนที่กัน ส่วนผู้นำนั้นก็คอยแย่งที่นั่งสมาชิกที่ลุกขึ้นสลับที่ ทำอย่างนี้เรื่อยไปจนเห็นสมควรก็หยุด

มอบหมายงาน

พระศาสนจักรประกาศให้ปีนี้เป็น “ปีแห่งความเชื่อ” ขอให้สมาชิกทุกคนตั้งใจว่าจะต้องจำ “บทข้าพเจ้าเชื่อ” ให้ได้ เพื่อจะได้รู้ว่า เราคริสตชนคาทอลิกเชื่อในเรื่องใดบ้าง และนำความเชื่อของเราไปแบ่งปันให้กับผู้ที่ยังไม่มีความเชื่อในพระเยซูเจ้า เพื่อทำให้ความเชื่อของเราเข้มแข็งและมั่นคงยิ่งขึ้น

เก็บถุทาน

เพื่อจะได้มีส่วนร่วมกับพระศาสนจักรสากลและแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันกับเด็ก ๆ ทั่วโลก เราจึงแบ่งปันสิ่งที่เราทำได้ด้วยความรัก ด้วยการเสียสละเงินคนละเล็กละน้อยเพื่อพวกเขา (ผู้นำควรอธิบายให้เด็กเข้าใจด้วย ว่าเป็นเงินที่มาจาก

การอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญกวดจำนวนเงินลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

ผู้นำให้อิโรวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปันในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า ด้วยการสวดส่ายประจำวัชรธรรมทูต ภาวนาเข้า-คำ และอ่านพระคัมภีร์

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน
- ผู้นำสรุปการพบปะด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกอย่าลืมท่อง “บทข้าพเจ้าเชื่อ” ให้ขึ้นใจ และบอกเล่าเรื่องของนักบุญเปโตรให้เพื่อนฟังอย่างน้อย 1 คน

สวดบทภาวนาปิด

- ให้สวดภาวนา เพื่อให้คริสตชนมีความรู้เรื่องธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในปีแห่งความเชื่อนี้ และเป็นประจักษ์พยานต่อพระพรแห่งความเชื่อด้วยความยินดี”

- สวดบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญอันดรูว์ “ธรรมทูต” องค์แรก)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 2/2013

เรื่อง นักบุญอันดรูว์ “ธรรมทูต” องค์แรก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญอันดรูว์ อัครสาวกผู้เป็นธรรมทูตองค์แรก และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจกว้าง และมีความกระตือรือร้นในการประกาศพระเยซูเจ้าตั่งเช่นนักบุญอันดรูว์

ขั้นตอนดำเนินการ

เริ่มต้นด้วยร้องเพลง ตามเสียงพระองค์ไป

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่ท่านนักบุญอันดรูว์ ท่านเป็นคนแรกที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นลูกแกะพระเจ้า และติดตามพระองค์พร้อมกับเพื่อนของท่าน ท่านได้อยู่กับพระเยซูเจ้าตั้งแต่วันแรกจนตลอดชีวิตของท่าน และท่านได้พานักบุญเปโตรพี่ชายของท่านมาพบพระคริสต์เจ้า และนำหลาย ๆ คนมาเป็นผู้ติดตามพระองค์ โปรดนำพวกลูกเข้ามาหาพระองค์ด้วย โปรดสอนพวกลูกให้สามารถนำเพื่อนมารู้จักพระเยซูเจ้า รักพระองค์ และถวายตัวรับใช้พระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้แบกกางเขนในชีวิตประจำวันโดยไม่บ่น ซึ่งจะพาพวกลูกไปพบองค์พระเยซูคริสต์เจ้าด้วยเทอญ

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากการอดออมที่ได้รับ
ในครั้งที่ผ่านมา

รายงานการทำงาน

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
ในครั้งที่ 1 แก่สมาชิก
- ให้เลขาจัดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- ให้สมาชิกอ่านประวัติของ “นักบุญอันดรูว์”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญอันดรูว์ เทียบ พระคัมภีร์

ยอห์น 1:35-42, 6:1-14 และ มัทธิว 4:18-20

อันดรูว์ เป็นน้องชายของเปโตร เกิดและโตที่เมืองเบธไซดา
แคว้นกาลิลี ประเทศปาเลสไตน์ ทำอาชีพชาวประมงเช่นเดียวกับ
เปโตรพี่ชาย วันหนึ่งที่หมู่บ้านเบธานี อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน
ขณะที่ยอห์น บัปติสต์ กำลังยืนอยู่กับศิษย์สองคนคือ อันดรูว์
และยอห์น¹ พระเยซูเจ้าได้เสด็จผ่านไปที่นั่น ยอห์น บัปติสต์ จึงพูด
กับศิษย์ทั้งสองคนนี้ว่า “นี่คือลูกแกะพระเจ้า” เมื่อศิษย์สองคน
ได้ยินดังนั้น พวกเขาจึงติดตามพระเยซูเจ้าไปทันที เมื่อพระเยซูเจ้า
หันมาเห็นพวกเขา จึงตรัสถามว่า “พวกท่านต้องการสิ่งใด” พวกเขา
ตอบรับว่า “รับปี” ซึ่งแปลว่า อาจารย์ แล้วพวกเขาจึงถาม
พระเยซูเจ้าว่า พระองค์ทรงพำนักอยู่ที่ไหน พระเยซูเจ้าทรงตรัส

¹ ราฟิงและเข้าใจพระวรสารนักบุญยอห์น

ตอบว่า “มาดูซิ” เขาจึงไปดู และเห็นที่ประทับของพระองค์ พวกเขาได้พักอยู่กับพระองค์ในวันนั้น และเขาทั้งสองรู้สึกศรัทธาเลื่อมใสต่อพระองค์มาก(เทียบ ยน.1:35-42)

อันดรูว์ เป็นคนใจกว้างและมีความกระตือรือร้น เมื่อเขากลับมาที่บ้าน เขาได้เล่าเรื่องที่เขาได้พบกับพระคริสตเจ้าให้กับเปโตรฟัง และวันต่อมาเมื่อพระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นเปโตรและยอห์น ซึ่งกำลังทอดแหอยู่ พระองค์จึงตรัสเรียกพวกเขาว่า “จงตามเรามาเถิด เราจะให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์” เปโตรและอันดรูว์ก็ทิ้งแหไว้แล้วตามพระองค์ไปทันที(มธ.4:18-20) ตั้งแต่นั้นมาสองพี่น้องก็กลายเป็นสาวกของพระเยซูเจ้า เป็นศิษย์ผู้ใกล้ชิดของพระเยซู

เหตุการณ์ที่สำคัญ ซึ่งนักบุญอันดรูว์ได้ทำ แสดงให้เราเห็นว่า เด็ก ๆ สามารถเป็นผู้ร่วมงานของพระเยซูเจ้าได้ นั่นก็คือวันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปบนภูเขาพร้อมกับบรรดาศิษย์องค์ทรงทอดพระเนตรเห็นประชาชนจำนวนมากมาเฝ้าและติดตามพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า “พวกเราจะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน” พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดสอบใจฟิลิป แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่าทรงทำสิ่งใด ฟิลิปจึงทูลตอบพระองค์ว่า “ขนมปังสองร้อยเหรียญแจกให้คนละนิกก็ไมพอ” อันดรูว์จึงทูลพระเยซูเจ้าว่า “ที่นี่มีเด็กคนหนึ่งมีขนมปังบาร์เล่ย์ห้าก้อน กับปลาสองตัว พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “จงบอกประชาชนให้นั่งลงเถิด” ที่นั่นมีหญ้าขึ้นอยู่ทั่วไป เมื่อประชาชนนั่งลง นับจำนวนผู้ชายได้ถึงห้าพันคน แล้วพระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปังขึ้น ทรงขอบพระคุณพระเจ้า แล้วทรงแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่นั่งอยู่ตามที่เขาดำรงการ พระองค์ทรงกระทำเช่นเดียวกันกับปลา 2 ตัว คือ ขอบพระคุณพระเจ้า เมื่อคนทั้งหลายอิ่มแล้ว พระองค์

จึงตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “จงเก็บเศษขนมปังที่เหลือ อย่าให้สิ่งใดสูญไปเปล่า ๆ” บรรดาศิษย์จึงเก็บเศษขนมปังบาร์เล่ย์ห้าก้อนที่เหลือนั้น ได้สิบสองกระบุง เมื่อคนทั้งหลายเห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่พระเยซูเจ้าทรงทำ ก็พูดว่า “ท่านผู้นี้เป็นประกาศกแท้ซึ่งจะต้องมาในโลก”(ยน.6:1-14)

อันดรูว์ได้ไปประกาศข่าวดีทางเอเชียไมเนอร์ในแคว้นคัปปาโดเซีย กาลาเทีย และบิธีเนีย นักบุญเยโรมบันทึกไว้ในประวัตินักบุญมรณสักขีว่า อันดรูว์ได้เป็นสังฆราชปกครองเมืองปาตรัสซิ และถูกจับประหารชีวิตเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน โดยถูกตรึงกางเขนที่มีรูปไขว้เหมือนเครื่องหมายคุณ ซึ่งต่อมานิยมเรียกกางเขนชนิดนี้ว่า กางเขนนักบุญอันดรูว์

ประมาณ ปี ค.ศ.356 หรือ 357 จักรพรรดิคอนสตันโซได้ย้ายศพนักบุญอันดรูว์มาที่กรุงคอนสแตนติโนเปิลเพื่อมาเสริมศักดิ์ศรีของเมืองหลวงของอาณาจักรโรมันตะวันออก ต่อมาในศตวรรษที่ 13 ศพของท่านก็ถูกย้ายมาที่เมืองอามัลฟี และในปี ค.ศ.1462 ในสมณสมัยของพระสันตะปาปา ปีโอที่2 ได้มีการอัญเชิญพระธาตุกระดูกโหลกระดูกซี่โครงของนักบุญอันดรูว์มาบรรจุไว้ในพระวิหารนักบุญเปโตรที่กรุงโรม

ความจำ(จำได้)

- ใครได้อ่านคำพูดของยอห์น บัปติสต์ และได้ติดตามพระเยซูเจ้าไป
- (อันดรูว์และยอห์น)
- พระเยซูเจ้าตรัสถามเขาทั้งสองคนว่าอย่างไร (ท่านต้องการสิ่งใด)
- เขาตอบพระเยซูเจ้าว่า
- (“รับปี” แปลว่า พระอาจารย์)
- นักบุญอันดรูว์เล่าเรื่องพระเยซูเจ้าให้ใครฟังเป็นคนแรก (เปโตร ซึ่งเป็นพี่ชายของเขา)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ทำไมนักบุญอันดรูว์จึงติดตามพระเยซูเจ้าไปทันทีเมื่อเขาได้อ่านยอห์น บัปติสต์ กล่าวว่า “นี่คือลูกแกะพระเจ้า”
- (เพราะเขามีความเชื่อว่าพระเยซูเจ้าคือ พระเมสสิยาห์)
- เมื่อนักบุญอันดรูว์พบซีโมน เปโตร เขามีความกระตือรือร้นในการเล่าเรื่องที่เขาพบพระเมสสิยาห์แล้ว” เหตุการณ์นี้บอกอะไรกับเราบ้าง

(ให้สมาชิกช่วยกันตอบ โดยให้ผู้นำเสริมว่าเมื่อเราได้รับข่าวดี เราไม่สามารถเก็บไว้คนเดียวได้ เราอยากบอกให้คนอื่น ๆ รู้ด้วย เช่นเดียวกันเมื่อเรารู้จักพระเยซูเจ้าแล้ว เราต้องแบ่งปันข่าวดีด้วยใจกว้าง ให้กับผู้อื่นด้วยดังเช่นนักบุญอันดรูว์)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- เมื่อเราได้เรียนรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าแล้วเราอยากบอกให้คนอื่นฟังหรือไม่ เราอยากเล่าเรื่องอะไรมากที่สุด

(ให้สมาชิกลองแบ่งปันให้เพื่อนข้าง ๆ ฟัง)

- ใครอยากเป็นเหมือนเด็กชายที่มีขนมปัง 5 ก้อน และปลา 2 ตัว คนนั้นบ้าง เพราะอะไร

(ผู้นำอธิบายเพิ่มเติมว่า พระเยซูเจ้าทรงรักเด็ก ๆ และเด็ก ๆ สามารถเป็นผู้ร่วมงานของพระเยซูเจ้าในการประกาศข่าวดีได้ โดยการแบ่งปันสิ่งที่ตนมีแก่เพื่อนพี่น้องรอบข้าง ดังตัวอย่างของเด็กชายคนนั้น)

- แบบอย่างชีวิตความเชื่อของท่านนักบุญอันดรูว์ที่สมาชิกประทับใจ

(ให้สมาชิกเลือกมาซัก 1 อย่างที่เขาประทับใจ)

- บอกเล่าประวัตินักบุญอันดรูว์ให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เนื่องจากเปโตรและอันดรูว์เป็นชาวประมง วันนี้ให้สมาชิกเล่นเกมโพงพาง(ไซดักปลา) เลือกผู้เล่นจำนวนหนึ่งเพื่อมาเป็นโพงพาง จำนวนไม่ควรมากนัก ประมาณ 4-5 คู่ก็ได้ ผู้เป็นโพงพางยืนจับคู่ มือทั้งสองจับประสานกันไว้แล้วทำเป็นวงกลม สมาชิกที่เหลือให้เป็นปลา จัดเป็นวงกลมในแนวเดียวกับโพงพาง เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มให้ผู้เป็นปลารวิ่งไปตามช่องโพงพางเป็นวงกลม(ระหว่างนี้อาจเปิดเพลงก็ได้) เมื่อได้ยินสัญญาณให้หยุด โพงพางก็จะเอามือที่จับประสานกันมาครอบจับปลา ปลาที่ถูกจับได้ให้มากลางวงและผู้นำก็จะจัดคู่ให้ยืนเป็นโพงพางต่อไป ทำแบบนี้ต่อไปจนกว่าจะจับปลาได้หมด

มอบหมายงาน

- ให้ผู้นำปรึกษากับสมาชิกว่าเราสามารถมีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักรอย่างไรบ้าง
- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน

ดังเช่นเด็กชายที่มีขนมปังหักอกกับปลาสองตัว ให้เรามีส่วนร่วมการบริจาคเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ยากจนที่ไม่มีอาหารรับประทานทั่วโลก(ผู้นำควรอธิบายให้เด็กเข้าใจด้วยว่า เป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญจดจำนวนเงินลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน
 - ผู้นำสรุปการพบปะด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกอย่าลืม และแบ่งปันความเชื่อให้กับผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า
- เพื่อให้คนทีรู้จักพระเยซูเจ้ามีจำนวนที่ทวีมากขึ้น

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ขอคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน ในการพบปะกันครั้งต่อไป
- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์ กับพระเจ้า ด้วยการสวดส่ายประจำวัชรธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

- ให้สมาชิกภาวนา เพื่อให้ครอบครัวผู้อพยพย้ายถิ่น
โดยเฉพาะผู้เป็นมารดาจะได้รับการสนับสนุนและอยู่เคียงข้าง
ในยามที่ประสบกับความยากลำบาก

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญยากอบอัครสาวกมรณสักขีแห่งความเชื่อ)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 3/2013

เรื่อง นักบุญยากอบ มรณสักขีแห่งความเชื่อ
จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญยากอบ อัครสาวก มรณสักขีแห่งความเชื่อ และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก เป็นเพื่อนที่ใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้าด้วยการร่วมมือสวดและภาวนาตามแบบอย่างของนักบุญยากอบ

ขั้นตอนดำเนินการ

ข้อร้อง ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่นักบุญยากอบ โปรดภาวนาสำหรับพวกเราทุกคน เพื่อพวกเราจะดียิ่งขึ้นและเต็มใจจะทุกสิ่งเพื่อติดตามพระเยซูคริสต์เจ้า โปรดช่วยพวกเราเป็นเหมือนท่าน เพื่อจะได้เป็นเพื่อนสนิทใกล้ชิดกับพระองค์

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญฎิกรายงานการเงิน

ให้เหรียญฎิกรายงานการเงินทำบุญจากการอดออมที่ได้รับ
ในครั้งที่ผ่านมา

รายงานการทำงาน

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แกสมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงาน และสืบทอดงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญยากอบ”
- ให้สมาชิกร่วมอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกร่วมตอบ

ประวัตินักบุญยากอบ เทียบ พระคัมภีร์

มัทธิว 4:21-22, 17:1-8; มาระโก 10:35-45

นักบุญยากอบ เกิดที่เมืองเบธไซดา เป็นบุตรของเศเบดีและ
นางสะโลเม(เทียบ มก.15:40; มธ.27:56) เป็นพี่ชายของนักบุญยอห์น
ผู้นิพนธ์พระวรสาร ท่านทั้งสองเป็นศิษย์รุ่นแรก ๆ ของพระเยซูเจ้า

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูเจ้าทรงดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบ
กาลิลี หลังจากที่พระองค์ทรงเรียกเปโตรกับอันดรูว์น้องชายแล้ว
เมื่อพระองค์ทรงดำเนินไปจากที่นั่น พระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็น
พี่น้องอีกสองคนคือ ยากอบบุตรของเศเบดีและยอห์นน้องชาย
พวกเขา กำลังซ่อมแหอยู่ในเรือกับเศเบดีผู้เป็นบิดา พระองค์ทรงเรียก
เขาทั้งสอง ทันใดนั้น พวกเขาทั้งสองก็ทิ้งเรือและบิดา แล้วตามพระองค์ไป
พระเยซูเจ้าทรงตั้งชื่อให้ ยากอบ และ ยอห์นว่า “โธมัสและเลโอนัส”

แปลว่า ลูกฟ้าร้อง(มก.3:17) เพราะทั้งสองมีใจร้อนรน จะเห็นได้จาก เหตุการณ์เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกเขา เขาก็ทิ้งเรือและบิดา แล้วตามพระองค์ไปทันที

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์น น้องชายขึ้นไปบนภูเขาสูงซึ่งปราศจากผู้คน พระวรกายของพระองค์ ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา พระพักตร์เปล่งรัศมีดุจดวงอาทิตย์ ฉลองพระองค์กลับมีสีขาวดุจแสงสว่าง โมเสสและประกาศก เอลียาห์ได้ปรากฏมาและสนทนากับพระเยซูเจ้า เปโตรจึงทูล พระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าของข้า ที่นี้สบายน่าอยู่จริง ๆ ถ้าพระองค์มี พระประสงค์ ข้าพเจ้าจะสร้างเพิงขึ้นสามหลัง หลังหนึ่งสำหรับ พระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส อีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์” ขณะที่เปโตรกำลังพูดอยู่นั้น มีเมฆสว่างจากก้อนหนึ่งปกคลุม พวกเขาไว้ มีเสียงหนึ่งดังจากเมฆนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รัก ของเรา เราพึงพอใจยิ่งนัก จงฟังท่านเถิด” เมื่อได้ยินดังนั้น คิซัยทั้งสามคนซบหน้าลงกับพื้นดิน มีความกลัวอย่างยิ่ง พระเยซูเจ้า เสด็จเข้ามาใกล้ ทรงสัมผัสเขา ตรัสว่า “จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย” เมื่อเงยหน้าขึ้น เขาไม่เห็นผู้ใด นอกจากพระเยซูเจ้าเท่านั้น ขณะที่กำลังลงจากภูเขา พระเยซูเจ้าทรงกำชับคิซัยทั้งสามคนว่า “อย่าเล่านิมิตที่ได้เห็นนี้ให้ผู้อื่นฟัง จนกว่าบุตรแห่งมนุษย์จะกลับ คืนชีพจากบรรดาผู้ตาย”

ยากอบ และยอห์น เป็นคิซัยที่มีความใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้า มากเป็นพิเศษ วันหนึ่งพวกเขาทั้งสองเข้ามาทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ข้าพเจ้าทั้งสองปรารถนาให้พระองค์ทรงกระทำ ตามที่ข้าพเจ้าจะขอ” พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ท่านปรารถนา ให้เราทำอะไร” ทั้งสองทูลตอบว่า “ขอโปรดให้ข้าพเจ้าคนหนึ่งนั่ง ข้างขวา อีกคนหนึ่งนั่งข้างซ้ายของพระองค์ในพระสิริรุ่งโรจน์เถิด”

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านไม่รู้วากำลังทำอะไร ท่านดื่มถ้วยซึ่งเราจะดื่มได้ไหม หรือรับการล้างที่เราจะรับได้หรือไม่” ทั้งสองทูลว่า “ได้ พระเจ้าข้า” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาอีกว่า “ถ้วยที่เราจะดื่มนั้น ท่านจะได้ดื่ม และการล้างที่เราจะรับนั้น ท่านก็จะได้รับ แต่การที่จะนั่งข้างขวาหรือข้างซ้ายของเรานั้น ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะให้ แต่สงวนไว้สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้”(มก.10:35-40) เมื่ออัครสาวกคนอื่น ๆ ได้ยินคำขอเช่นนั้น ก็รู้สึกโกรธยากอบ และยอห์นมาก แต่พระเยซูเจ้าทรงใช้โอกาสนั้น สอนบรรดาศิษย์ทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายยอมรู้ว่า คนต่างชาติที่คิดว่าตนเป็นหัวหน้า ย่อมเป็นเจ้านายเหนือผู้อื่น และผู้เป็นใหญ่ยอมใช้อำนาจบังคับ แต่ท่านทั้งหลายไม่ควรเป็นเช่นนั้น ผู้ใดที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่ จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น และผู้ใดที่ปรารถนาจะเป็นคนที่หนึ่งในหมู่ท่าน ก็จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ทุกคน เพราะบุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์”(มก.10:41-45) ถึงแม้พวกเขาจะมีข้อผิดพลาดเหล่านี้ แต่พระเยซูเจ้ายังทรงเลือกเปโตร ยอห์น และยากอบ ให้เป็นเพื่อนร่วมทางของพระองค์เสมอ ก่อนที่พระองค์จะถูกจับกุมในสวนเกทเซมนี พระเยซูเจ้ายังต้องเสียพระทัยอีกครั้ง เพราะเพื่อนสนิททั้งสามคนนอนหลับ ในขณะที่พระองค์ทรงเป็นทุกข์

ต่อมาไม่นานหลังจากที่พระเยซูเจ้าได้กลับคืนพระชนมชีพ และเสด็จสู่สวรรค์ นักบุญยากอบได้ดื่มจากถ้วยซึ่งพระเยซูเจ้าได้ทรงดื่ม คือท่านถูกกษัตริย์เฮโรด อากริปปา ที่ 1 สั่งให้ตัดศีรษะ ใน ค.ศ. 42 (เทียบ กจ.12:1-2) เล่ากันว่าขณะที่เดินทางไปสู่ที่ประหารนั้น ท่านได้เทศนาทำให้ผู้ร่วมทางคนหนึ่งกลับใจ ยากอบเป็นอัครสาวกองค์แรกที่ได้ห้ำหั่นโลหิตเป็นมรณสักขีเพื่อพระคริสตเจ้า

ความจำ(จำได้)

- ยากอบและยอห์นทำอาชีพอะไร
(ชาวประมง)
- ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกยากอบและยอห์น พวกเขา กำลังทำอะไร และอยู่ที่ไหนกับใคร
(กำลังซ่อมแหอยู่ใกล้เรือกับเศเบดีผู้เป็นบิดา)
- อัครสาวกสามคนที่อยู่กับพระเยซูเจ้าในเหตุการณ์สำคัญเสมอ มีใครบ้าง
(เปโตร ยากอบ และยอห์น)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ทำไมยากอบและยอห์นจึงละเรือและบิดาไปทันที
(พวกเขาพร้อมจะมอบถวายตัวของพวกเขาเองให้แก่พระองค์ ดังนั้นเมื่อพระองค์ตรัสเรียกพวกเขาก็พร้อมไปโดยทันที)
- ทำไมยากอบและยอห์นจึงอยากนั่งข้างซ้ายและขวาของพระเยซูเจ้า
(เพราะท่านมีความสนิทสนมกับพระเยซูเจ้ามาก ดังนั้นจึงคิดว่าท่านน่าจะได้รับสิทธิพิเศษจากพระเยซูเจ้า)
- พระเยซูเจ้าตรัสกับยากอบว่า “ถ้อยที่เราจะดื่มนี้ ท่านจะได้ดื่ม และการล้างที่เราจะรับนั้น ท่านก็จะได้รับ หมายความว่าอย่างไร
(ท่านจะถูกประหารชีวิต เช่นเดียวกับพระองค์)

- ในเหตุการณ์นี้ พระเยซูเจ้าสอนบรรดาศิษย์ว่าอย่างไร
(ผู้ใดที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- นักบุญยากอบมีความกระตือรือร้นและมีใจร่อนรนในการเป็นศิษย์ติดตามพระเยซูเจ้า เขายังเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเยซูเจ้า แล้วเราล่ะ เราจะใกล้ชิดสนิทสนมกับพระองค์ได้อย่างไร

(เราสามารถใกล้ชิดพระเยซูเจ้าด้วยการฟังพระวาจา ไปร่วมมิซา สวดภาวนา และไปเฝ้าพระองค์ในศีลมหาสนิทบ่อย ๆ)

- มีสิ่งใดบ้างที่ทำให้เราห่างไกลจากพระเยซูเจ้า เราจะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นได้หรือไม่

(ให้สมาชิกลองคิดพิจารณาและแบ่งปันให้เพื่อนฟัง ผู้นำช่วยเสริมความคิดที่ถูกต้องให้สมาชิกด้วย)

- แบบอย่างชีวิตความเชื่อของท่านนักบุญยากอบที่เราชื่นชอบ

(ให้สมาชิกเลือกมาสัก 1 อย่างที่เขาประทับใจ)

- ให้เล่าประวัตินักบุญยากอบให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย 1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

แบ่งสมาชิกออกเป็น 2 กลุ่ม ให้สมาชิกเล่นเกม สร้างอักษร โดยใช้ร่างกายหรือสิ่งของที่ตนมีก็ได้ ให้ผู้เล่นเข้าแถวหน้ากระดาน ห่างกันพอสมควร เมื่อเริ่มการแข่งขันผู้นำจะบอกตัวอักษรภาษาอังกฤษ 1 ตัว แล้วให้ทุกกลุ่มเขียนตาม โดยใช้ร่างกายหรือรองเท้าของสมาชิกมาวางให้เป็นตัวอักษรที่ผู้นำต้องการ กลุ่มไหนเสร็จก่อนก็ชนะ อาจจะเล่นสัก 3 รอบ

ข้อคิดจากเกม เราทุกคนต้องเสียสละร่างกายหรือสิ่งของเพื่อสร้างตัวอักษร บางครั้งเราต้องสละบางสิ่งเพื่อแสดงถึงการเป็นคริสตชน เช่น ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาแทนการไปเรียนพิเศษ หรือเล่นเกมอยู่ที่บ้าน สิ่งนี้เป็นเครื่องหมายถึงการเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าด้วย

มอบหมายงาน

- ให้เราฝึกการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าด้วยการรับใช้ผู้อื่นด้วยใจสุภาพอ่อนโยน เช่น ให้เพื่อนยืมของ การแบ่งขนมให้เพื่อน ฯลฯ
- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน

เพื่อแสดงออกถึงการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ให้เราสละเงินเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ยากจนทั่วโลกเพื่อช่วยเหลือเขามีชีวิตที่ดีขึ้น (ผู้นำควรอธิบายให้เด็กเข้าใจด้วย ว่าเป็นเงินที่มาจาก การอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญจดจำนวนเงินลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน
- ผู้นำสรุปการพบปะด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกอย่าลืม และแบ่งปันความเชื่อให้กับผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า เพื่อให้คนที่รู้จักพระเยซูเจ้ามีจำนวนที่ทวีมากขึ้น

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปันในการพบปะกันครั้งต่อไป
- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยการสวดส่ายประคำยวธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

- บทภาวนาเพื่อให้นุชนุเคราะห์เคารพต่อธรรมชาติมากขึ้น โดยตระหนักว่าสิ่งสร้างทั้งหลายนั้นเป็นผลงานของพระเจ้า ที่ทรงมอบให้นุชนุรักษ์พิศชอบดูแล

- สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญยอห์น สาวกที่พระเยซูเจ้าทรงรัก)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 4/2013

เรื่อง นักบุญยอห์น สาวกที่พระเยซูเจ้าทรงรัก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญยอห์น อัครสาวก ผู้มีพันธะพระวรสารและสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจรักองค์พระผู้เป็นเจ้า และแสดงออกถึงกิจการแห่งความรักต่อเพื่อนพี่น้องตามคำสอนของท่านนักบุญยอห์น

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง วันทามารีย์

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่ท่านนักบุญยอห์น ผู้เปี่ยมด้วยความรัก พระเยซูเจ้าทรงรักท่านเป็นพิเศษ และให้ท่านทำหน้าที่แทนพระองค์ในฐานะบุตรชายของพระแม่มาเรีย โปรดอ้อนวอนพระเจ้า ประทานพระหรรษทานแก่พวกลูก เพื่อพวกลูกจะได้รักพระเยซูเจ้าและพระแม่มาเรียอย่างรื้อนรน โปรดให้พวกลูกใกล้ชิดสนิทกับท่านทั้งสองในโลกนี้ และตลอดนิรันดร์ในสวรรค์

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญฎิกรายงานการเงิน

ให้เหรียญฎิกรายงานการเงินทำบุญจากการอดออมที่ได้
รับในครั้งที่ผ่านมา

รายงานการทำงาน

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แกสมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและลื้มทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญยอห์น”
- ให้สมาชิกร่วมอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกร่วมตอบ

ประวัตินักบุญยอห์น เทียบ พระคัมภีร์

ยอห์น 1:35-41, 19:25-27, 20:1-9, 21:1-7; กจ.3:1-6)

ยอห์น เป็นบุตรของเศเบดี เป็นชาวประมงเมืองเบธไซดา
(เทียบ มก.1:20; มธ.4:18-22; ยน.1:44) มารดาชื่อสะโลเม ท่านเป็นศิษย์
ของยอห์น บัปติสต์ เป็นศิษย์สองคนแรกที่ได้ติดตามพระเยซูเจ้า
ไปในวันนั้น(เทียบ ยน.1:35-41)

ยอห์นเป็นอัครสาวกหนุ่มที่สุด และเป็นโสด และก่อนที่
พระเยซูเจ้าจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ขณะนั้นพระมารดาของ
พระเยซูเจ้า ทรงยืนอยู่ข้างไม้กางเขนของพระเยซูเจ้า พร้อมกับ
น้องสาวของพระนางมารีย์ ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาว
น้องสาวของพระนางมารีย์ ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาว

มักดาลา เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า “แม่ นี่คือลูกของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือแม่ของท่าน” นับตั้งแต่นั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน(ยน.19:25-27)

สองวันต่อมา ซึ่งเป็นวันปัสกา มารีย์มักดาลาและหญิงอื่น ๆ ได้ไปที่คูหาของพระเยซูเจ้า พร้อมด้วยเครื่องเทศที่มีกลิ่นหอม แต่เธอไม่พบพระศพพระเยซูเจ้า เธอจึงวิ่งกลับมาบอกบรรดาอัครสาวก เปโตรและยอห์นจึงรีบไปที่พระคูหา ยอห์นมาถึงพระคูหาก่อน แต่รอให้เปโตรเข้าไปก่อน พวกเขาเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่บนพื้น(เทียบ ยน.20 : 1-9)

ยอห์นเป็นอัครสาวกองค์เดียวที่ไม่ได้สิ้นใจเป็นมรณสักขี แต่เขาได้ดำรงชีวิตด้วยความทุกข์ยากลำบาก เขาได้เทศน์สั่งสอนชาวดีเรื่องพระคริสตเจ้า และได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชแห่งเมืองเอเฟซัส ตอนปลายชีวิตของท่าน ท่านได้เขียนเรื่องราวของพระเยซูเจ้าเป็นพระวรสาร และยังเขียนจดหมายอีก 3 ฉบับ และหนังสือวิวรณ์อีกด้วย ในธรรมประเพณีเลาซานกันว่า เมื่อยอห์นล่วงสู่วัยชราแล้วพวกศิษย์มักจะอุ้มท่านไปให้อิโรวาทแก่กลุ่มคริสตชนบ่อย ๆ และท่านก็มักจะพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ลูกเอ๋ย จงรักกันและกันเถิด” จนผู้คนพากันถามว่า ทำไมจึงพูดแต่เรื่องนี้เรื่องเดียว ท่านก็ตอบว่า “เพราะเป็นคำสั่งของพระเจ้า ถ้าลูกทำได้เท่านี้ก็พอแล้ว” ดังนั้นใจความสำคัญในพระวรสารของท่าน จึงเน้นย้ำว่า พระเจ้าทรงเป็นองค์ความรัก

ยอห์นถูกจับในการเบียดเบียนสมัยจักรพรรดิโดมิเชียน (ค.ศ.95) ถูกโยนลงไปในกระทะน้ำมันเดือด แต่ไม่เป็นอันตรายใด ๆ จึงถูกเนรเทศไปที่เกาะปัทมอส(ค.ศ. 96-97) หลังจากจักรพรรดิโดมิเชียนสิ้นพระชนม์แล้ว จึงกลับมาอยู่ที่เมืองเอเฟซัส และสิ้นชีวิตที่นั่นในราวปี ค.ศ. 100 นับเป็นสาวกที่มีอายุยืนยาวที่สุด

ความจำ(จำได้)

- อัครสาวกคนใดวิ่งไปที่คูหา และใครไปถึงก่อน
(เปโตร และยอห์น, ยอห์นไปถึงก่อน)
- นักบุญยอห์น ได้เป็นสังฆราชที่เมืองใด
(เอเฟซัส)
- นักบุญยอห์นสอนเราว่าอย่างไร
(ลูกเอ๋ย จงรักกันและกันเถิด) เพราะอะไร
(เพราะเป็นคำสั่งของพระเจ้า)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ยอห์นมาถึงพระคูหาก่อน แต่ทำไมไม่เข้าไปในพระคูหา
(เพราะให้เกียรติเปโตร ซึ่งเป็นเหมือนหัวหน้าอัครสาวกได้เข้าไปก่อน)
- พระเยซูเจ้า ตรัสกับนักบุญยอห์นว่า “นี่คือแม่ของท่าน”
มีความหมายว่าอย่างไร
(พระแม่มารีย์เป็นมารดาของเราทุกคนด้วย)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- หากเราต้องการเป็นศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก เช่นเดียวกับนักบุญยอห์น เราต้องทำอะไร

(ให้สมาชิกช่วยกันตอบ และช่วยเสริมให้สมาชิกเข้าใจว่า เราสามารถเป็นศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก ด้วยการรักซึ่งกันและกัน)

- นักบุญยอห์นสอนให้เรารักกันและกัน เราสามารถแสดงความรักต่อผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง

(เน้นให้สมาชิกทำกิจกรรมง่าย ๆ ต่อบุคคลรอบข้างเขา)

- ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญยอห์นให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำแบ่งสมาชิกออกเป็น 2-3 กลุ่ม ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนลึกเพื่อเล่นเกม “นักประพันธ์จำเป็น” ผู้นำเตรียมกระดาษ ปากกา วางไว้ตรงหน้าแต่ละกลุ่ม ให้ระยะห่างพอประมาณ (ระหว่างผู้เล่นกับกระดาษที่จะเขียน)

เมื่อผู้นำให้สัญญาณ ให้สมาชิกกลุ่มคนแรกวิ่งไปเขียนเล่าเรื่องราวที่ตนคิดไว้ จนกระทั่งได้ยินสัญญาณอีกครั้ง ให้หยุดเขียน แล้ววิ่งไปตีมือสมาชิกคนที่สอง ให้ออกมาเขียนเรื่องราวต่อจากคนแรก ส่วนคนที่เขียนแล้วให้ไปต่อแถวข้างหลัง ให้เขียนต่อกันเป็นหนึ่งเรื่อง ผู้นำคอยให้สัญญาณเปลี่ยนคน เมื่อครบทุกคนแล้ว ให้แต่ละกลุ่มออกมาอ่านเรื่องราวที่สมาชิกช่วยกันเขียน ให้ผู้นำตัดสินว่าเรื่องราวของกลุ่มใดดีที่สุด

สวดบทภาวนาปิด

- บทภาวนาเพื่อ ให้การภาวนาและการเฉลิมฉลองความเชื่อ
ร่วมกัน จะเป็นบ่อเกิดทรงชีวิตของบรรดาสัตบุรุษ

- สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญฟิลิปผู้ปรารถนาเห็นพระบิดา)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 5/2013

เรื่อง นักบุญฟิลิป ผู้ปรารถนาเห็นพระบิดา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญฟิลิป อัครสาวกของพระเยซูเจ้า และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก อยากรู้จักพระเยซูเจ้ามากขึ้นและช่วยแนะนำผู้อื่นมารู้จักพระเยซูเจ้า ดังเช่นแบบอย่างของนักบุญฟิลิปอัครสาวก

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง วันทามารีย์

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่ท่านนักบุญฟิลิป ในเวลารับประทานอาหารค่ำ ท่านได้พูดกับพระเยซูเจ้าว่า : “พระอาจารย์ขอให้เราได้เห็นพระบิดา แต่นี้ก็เพียงพอสำหรับพวกเรา” โปรดช่วยพวกเราให้สวดภาวนาเหมือนคำวอนขอของท่าน และแสวงหาพระเจ้าในทุกสิ่ง โปรดอ้อนวอนพระเจ้าประทานพระหรรษทานแก่พวกเรา เพื่อให้เราได้รู้จักพระบิดา ผู้ซึ่งได้ส่งพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ มายังโลกนี้ เพื่อเราจะได้มีชีวิตนิรันดร์

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้ง
ที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แก่สมาชิก

- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญฟิลิป”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญฟิลิป เทียบ พระคัมภีร์

ยอห์น 1:43-51, 14:8-9

วันหนึ่งพระเยซูเจ้าเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี ทรงพบฟิลิป และตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามาเถิด” เมื่อฟิลิปพบนาธานาเอล จึงบอกเขาว่า “เราพบผู้ที่โมเสสและบรรดาประกาศกเขียนไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ผู้นั้นคือพระเยซู บุตรของโยเซฟ ชาวนาซาเร็ธ” นาธานาเอลจึงพูดกับฟิลิปว่า “จะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้” ฟิลิปตอบว่า “มาดูซิ” พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นนาธานาเอล เข้ามาเฝ้า จึงตรัสถึงเขาว่า “นี่คือชาวอิสราเอลแท้ เป็นคนไม่มีมารยา” นาธานาเอลทูลถามว่า “พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้าได้อย่างไร” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ก่อนที่ฟิลิปจะเรียกท่าน เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อ” นาธานาเอลทูลตอบว่า “รับบี พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านเชื่อเพราะเราพูดว่า เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อหรือ ท่านจะเห็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก” แล้วพระองค์ตรัสเสริมว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านจะเห็นท้องฟ้าเปิด และจะเห็นบรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นลงรับใช้บุตรแห่งมนุษย์” หลังจากนั้น ฟิลิปก็ติดตามพระเยซูเจ้าไป

ต่อมาในเวลารับประทานอาหารค่ำ ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังตรัสกับบรรดาอัครสาวก เรื่องพระบิดาเจ้า ฟิลิปทูลขอพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า โปรดทำให้พวกเราได้เห็นพระบิดาเถิด เรายังไม่เห็น” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า ฟิลิป ท่านอยู่กับเรานานเพียงนี้แล้ว ท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ ผู้ที่เห็นเราก็เห็นพระบิดาด้วย (ยน. 14:8-9) นี่เองเป็นคำสอนที่สำคัญที่พระเยซูเจ้าทรงสอนให้ฟิลิปเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า และเชื่อในกิจการที่พระองค์ทรงกระทำ

ในบั้นปลายของชีวิตของฟิลิป ท่านได้เดินทางไปประกาศพระศาสนาจักรยังประเทศในแถบเอเชียไมเนอร์ ท่านถูกฆ่าตายโดยการตรึงกางเขนเอาศีรษะกลับลงด้านล่าง ในปี ค.ศ. 80 เพราะการเบียดเบียนศาสนาในสมัยจักรพรรดิโดมีซีอานุส ศพของท่านถูกย้ายมาที่กรุงคอนสแตนติโนเปิล และต่อมาก็ย้ายมาที่มหาวิหารอัครสาวก 12 องค์กรุงโรม

ความจำ(จำได้)

- พระเยซูเจ้าทรงพบนักบุญฟิลิปที่ใด (แคว้นกาลิลี)
- นักบุญฟิลิปประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าแก่ใคร (นาธานาเอล)
- ในเวลารับประทานอาหารค่ำ นักบุญฟิลิปทูลขออะไรจากพระเยซูเจ้า (ขอให้ได้เห็นพระบิดา)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- พระองค์ตรัสตอบเขาวา ฟิลิป ท่านอยู่กับเรามานานเพียงนี้แล้ว ท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ ผู้ที่เห็นเราก็ก็นเห็นพระบิดาด้วย (เทียบ ยน. 14:8-9) ข้อความนี้มีความหมายว่าอย่างไร

(เมื่อนักบุญฟิลิปจะอยู่กับพระเยซูเจ้ามานานแล้ว แต่เขาก็ยังไม่เข้าใจพระเยซูเจ้าและพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “ผู้ที่เห็นเราก็ก็นเห็นพระบิดาด้วย ดังนั้นให้เรา มีความเชื่อว่า พระบุตรผู้ซึ่งประอยู่ในอ้อมอกของพระบิดา พระองค์ทำให้เรารู้จักพระบิดาด้วย เทียบ ยน.1:8)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- มองไปรอบ ๆ ตัวเรายังมีผู้ที่ต้องการ หรือผู้ที่ไม่รู้จักพระเยซูเจ้าอีกหรือไม่ เพราะอะไร

(ให้สมาชิกกรวบรวมแบ่งปัน)

- เมื่อนักบุญฟิลิปได้รับข่าวดี คือ พระเยซูเจ้า เขามีได้เก็บข่าวดีนี้ไว้เพียงคนเดียว แต่เขาส่งต่อข่าวดีนี้ให้กับนารานาเอล และคนต่างศาสนาอื่น ๆ

- สมาชิกคิดว่าตนเองรู้จักพระเยซูเจ้ามากน้อยแค่ไหนแล้วเราสามารถบอกเล่าหรืออธิบายเรื่องพระเยซูเจ้า ให้คนอื่นฟังได้หรือไม่ (ให้สมาชิกช่วยกันตอบ และครูช่วยเสริมให้เด็ก ๆ กล้าที่จะแบ่งปันความเชื่อของตน)

- แบบอย่างชีวิตความเชื่อของท่านนักบุญฟิลิปที่เราชื่นชอบ (ให้ผู้นำอ่านจากประวัติชีวิตอย่างย่อ ๆ ของท่านที่อยู่ด้านบน หรือจากพระวรสาร หรือจากกิจการของอัครสาวก)

- ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญฟิลิปให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกม “ฉันเป็นใคร” โดยให้ผู้นำแจกกระดาษเล็ก ๆ แจกให้สมาชิกคนละแผ่น จากนั้นให้สมาชิกแต่ละคนเขียนคุณสมบัติของตนเอง 2 ประการลงในกระดาษที่แจกให้ เช่น สูง ขาว จากนั้นใส่ลงในตะกร้าแล้วแจกเพื่อนทุกคน ผู้นำใช้เวลา 1 เพลง เพื่อจะได้ไปหาเพื่อนที่มีคุณสมบัติตามที่ได้นั้น ผู้นำให้ข้อคิด แม้ว่าเราจะรู้จักกันมานานแล้ว แต่บางครั้งเราอาจจะเลยที่จะจดจำในสิ่งที่สำคัญ ดังเช่นนักบุญฟิลิปที่อยู่กับพระเยซูเจ้ามาเป็นเวลานานแล้ว แต่บางครั้งเขาก็เหมือนไม่รู้จักพระเยซูเจ้า

มอบหมายงาน

- ให้สมาชิกบอกเล่าเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ให้เพื่อน ๆ ต่างศาสนาฟัง
- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

เพื่อแสดงว่าเราจดจำพระเยซูเจ้าที่อยู่ในเพื่อนพี่น้องที่ยากลำบากของเราได้ ให้เราแสดงออกถึงความรักและช่วยเหลือกันและกันด้วยการสละเงินคนละเล็กน้อย (ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วย ว่าเป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์ กับพระเจ้าด้วยการสวดส่ายประจำวัชรธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

- ภาวนาเพื่อให้ผู้ที่ทำงานด้านความยุติธรรมจะกระทำ ทุกอย่างด้วยความซื่อสัตย์ และมีมโนธรรมเที่ยงตรง

- สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป : ความเชื่อ ของนักบุญบาร์โธโลมิว ชาวอิสราเอลแท้)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 6/2013

เรื่อง ความเชื่อของนักบุญบาร์โธโลมิว ชาวอิสราเอลแท้
จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญบาร์โธโลมิว อัครสาวก
ของพระเยซูเจ้า และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจรักและดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อแท้ มีความจริงใจ
ในการปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูเจ้า

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง ธรรมทูตน้อย ๆ

ภาวนาเปิดการพบปะ

ท่านนักบุญบาร์โธโลมิว ท่านได้แสดงให้เห็นว่า
ท่านเป็นคนที่มีความเชื่อที่แท้จริงต่อพระเยซูเจ้า และมีความจริงใจ
ไม่เสแสร้ง เพื่อจะรู้จักพระเยซูเจ้าให้ดียิ่งขึ้น โปรดช่วยให้พวกลูก
เข้ามาหาและมีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระองค์ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ผ่านทางการภาวนาและเปิดใจให้พระองค์ได้ทำงาน
ในตัวเรา ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อแท้ มีความจริงใจและปฏิบัติ
ตามคำสอนที่พระเยซูเจ้าทรงสอนด้วยเทอญ

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญฎิกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญฎิกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้งที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายแก่สมาชิก
- ให้เลขาจัดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืบทอดงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญบาร์โธโลมิว”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญบาร์โธโลมิว เทียบ พระคัมภีร์
ยอห์น 1:35-41; กิจการฯ 1:4,12-13

บาร์โธโลมิว เป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูเจ้า(เทียบ มธ.10:2-4; มก.3:15-19; ลก.6:14-16) แต่นักบุญยอห์น ผู้นิพนธ์ พระวรสาร เรียกบาร์โธโลมิวในชื่อ “นาธานาเอล” ซึ่งหมายถึง “ของประทานของพระเจ้า” ซึ่งปกติแล้ว ชาวยิวจะมีสองชื่อ

บาร์โธโลมิว เกิดที่เมืองคานา ในแคว้นกาลิลี(ยน.21:2) เขาได้พบพระเยซูคริสต์โดยการแนะนำของฟิลิป วันนั้น ฟิลิปพบ นาธานาเอลและบอกเขาว่า “เราพบผู้ที่โมเสสและบรรดาประกาศก เขียนไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ผู้นั้นคือพระเยซู บุตรของโยเซฟ ชาวนาซาเร็ธ” นาธานาเอลจึงพูดกับฟิลิปว่า “จะมีอะไรดีมาจาก นาซาเร็ธได้” ฟิลิปตอบว่า “มาดูซิ” พระเยซูเจ้าทอดพระเนตร เห็นนาธานาเอลเข้ามาเฝ้า จึงตรัสถึงเขาว่า “นี่คือชาวอิสราเอลแท้ เป็นคนไม่มีมารยา” นาธานาเอลทูลถามว่า “พระองค์ ทรงรู้จัก ข้าพเจ้าได้อย่างไร” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ก่อนที่ฟิลิปจะเรียกท่าน เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อ” นาธานาเอลทูลตอบว่า “รับบี พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของ ชนชาติอิสราเอล” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านเชื่อเพราะเราพูดว่า เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อหรือ ท่านจะเห็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ กว่านั้นอีก” แล้วพระองค์ตรัสเสริมว่า “เราบอกความจริงแก่ท่าน ทั้งหลายว่า ท่านจะเห็นท้องฟ้าเปิด และจะเห็นบรรดาทูตสวรรค์ ของพระเจ้าขึ้นลงรับใช้บุตรแห่งมนุษย์”

ก่อนที่พระเจ้าจะกลับคืนชีพ บรรดาอัครสาวกเดินทางจากภูเขาศาเลมที่เรียกว่า “ภูเขามะกอกเทศ” กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ภูเขานี้อยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มเป็นระยะทางที่เดินได้ในวันสัปดาห์โต เมื่อเข้าไปในเมืองแล้ว เขาขึ้นไปยังห้องชั้นบนซึ่งเคยเป็นที่พักของเขา อัครสาวกเหล่านั้นคือเปโตร ยอห์น ยากอบ อันดรูว์ ฟิลิป โทมัส บาร์โธโลมิว มัทธีว ยากอบบุตรของอัลเฟอัส ซีโมน ผู้เป็นชาตินิยมและยูดาสบุตรของยากอบ ทุกคนรวมอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเจ้าและพี่น้องของพระองค์

เมื่อวันเพนเทกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมกันในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า ทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด

เชื่อกันว่าหลังรับพระจิตเจ้าแล้ว บาร์โธโลมิว ได้ออกเทศนาแถบเอเชียไมเนอร์ ผ่านไปทางเมโสโปเตเมีย ปาร์เซีย จนถึงอาร์เมเนีย และได้ถูกศัตรูจับทรมานโดยถลกหนังทั้งเป็นจนถึงแก่ความตาย รูปเคารพของท่านจึงมักจะแสดงให้เห็นภาพหนังที่ถูกถลกแล้วห้อยแขวนอยู่ที่แขน และที่มีมือถือมีดซึ่งหมายถึงเครื่องมือที่ศัตรูใช้ในการถลกหนังของท่าน บาร์โธโลมิวจึงได้รับแต่งตั้งโดยครีธาของประชาชนให้เป็นองค์อุปถัมภ์ของกิจการเกี่ยวกับเครื่องหนังทั้งหลาย

ความจำ(จำได้)

- นักบุญบาร์โธโลมิว(นาธานาเอล) มาเป็นศิษย์ของ
พระเยซูเจ้าได้อย่างไร

(ฟิลิปแนะนำให้รู้จัก)

- ก่อนที่นักบุญฟิลิปจะเรียกนักบุญบาร์โธโลมิว
(นาธานาเอล)พระเยซูเจ้าเห็นเขาอยู่ที่ใด

(ใต้ต้นมะเดื่อ)

- นักบุญบาร์โธโลมิว(นาธานาเอล) สิ้นชีวิต เป็นมรณสักขี
อย่างไร

(ถูกศัตรูจับทรมานโดยถลกหนังทั้งเป็นจนถึงแก่ความตาย)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ทำไมบาร์โธโลมิว (นาธานาเอล) จึงมาเฝ้าพระเยซูเจ้า
ตามคำเชิญของฟิลิป

(แม้เขาจะพูดว่าจะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้รู้ แต่ใจ
ของเขานั้นยอมรับพระเยซูเจ้า และอยากรู้จักพระเยซูเจ้า เขาจึง
มาเฝ้าพระองค์)

- เมื่อพระเยซูเจ้าได้พบกับนาธานาเอล ทำไมพระองค์
กล่าวชมเขาว่า “นี่คือชาวอิสราเอลแท้ เป็นคนไม่มีมารยา”

(คำว่า “ชาวอิสราเอลแท้” เป็นคำพูดที่ใช้เรียกผู้มีความเชื่อ
ที่แท้จริงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า มีความจริงใจทั้งในการนับถือศาสนา
และชีวิตจริง)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- บาร์โธโลมิวได้แสดงออกถึงความเชื่อของตน โดยการไปพบพระองค์ตามคำแนะนำของฟิลิป เมื่อพบพระองค์แล้ว ที่สุดท้ายท่านได้ประกาศความเชื่อของท่านว่า พระเยซูเจ้าเป็นบุตรพระเจ้า ให้สมาชิกช่วยกันคิดว่า ปัจจุบันเราจะพบพระเยซูเจ้าได้อย่างไร

(ผ่านทางการภาวนา การเรียนคำสอนและการรับศีลมหาสนิท ก็เป็นการพบกับพระเยซูเจ้า)

- สำหรับเราแต่ละคนคิดว่า พระเยซูเจ้าเป็นเหมือนกับใครในชีวิตของเรา

(ให้สมาชิกลองแบ่งปันกับเพื่อนคนข้าง ๆ)

- ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญบาร์โธโลมิวให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

- ให้สมาชิกร้องเพลง “ลูกเชื่อ” เพื่อกระตุ้นให้เรามีความเชื่อที่เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

มอบหมายงาน

- ให้สมาชิกไปรวมมิสซา และฟังพระวาจา และเรียนคำสอนด้วยความจริงใจดังเช่นนักบุญบาร์โธโลมิว

- ให้จดบันทึกข้อเสนอนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความจริงใจและความรักต่อพระเจ้าดังเช่น
นักบุญบาร์โธโลมิว ด้วยการแบ่งปันเงินคนละเล็กน้อยให้กับผู้ที่
ต้องการความช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจ
ด้วยว่าเป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมา
จากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญกดจำนวนเงิน
ลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ
และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน
ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์กับ
พระเจ้า เช่น สวดสายประคำยวธรรมทูต หรือเผ้าศีล

สวดบทภาวนาปิด

- ภาวนาเพื่อให้นานาชาติมีวัฒนธรรมการเสวนา การ
รับฟัง และเคารพซึ่งกันและกันเป็นจริง

- สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป : นักบุญโทมัส
อัครสวักผู้มีความเชื่อ้อย)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 7/2013

เรื่อง นักบุญโทมัส อัครสาวกผู้มีความเชื่อน้อย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญโทมัส อัครสาวกของพระเยซูเจ้า และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีความเชื่อที่มั่นคงในจิตใจมากยิ่งขึ้น และไม่หวั่นไหวหรือสงสัยในความเชื่อต่อพระองค์

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้า ในท่ามกลางความชื่นชมยินดี และในการทดลองต่าง ๆ ขอให้พวกลูกได้กล่าวเช่นเดียวกับนักบุญโทมัส ที่ประกาศความเชื่อ “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า” และขอให้พวกลูกมีใจรักที่จะเข้าไปสัมผัสพระองค์ทุก ๆ วัน ในการภาวนาและการรับศีลมหาสนิท เพื่อให้ความเชื่อของพวกลูก เติบโตและมั่นคงยิ่งขึ้น

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้ง
ที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แก่สมาชิก
- ให้เลขาจัดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญโทมัส”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญโทมัส เทียบ พระคัมภีร์

ยอห์น 11:16,14:5,21:2-3

อัครสาวกสิบสองคนที่พระเยซูเจ้าทรงแต่งตั้ง คือ ซีโมน
ซึ่งพระองค์ทรงตั้งชื่อใหม่ให้เขาว่า “เปโตร” ยากอบบุตรของเศเบดี
และยอห์นน้องชายของยากอบ พระองค์ทรงตั้งชื่อให้สองพี่น้องนี้
ว่า “โธนาแนรเกส” ซึ่งแปลว่า “ลูกฟาร์อง” อันดรูว์ ฟิลิป
บาร์โธโลมิว มัทธีว โทมัส ยากอบบุตรของอัลเฟอัส ธัดเดอัส
ซีโมนจากกลุ่มชาตินิยม และยูดาสอิสคาริโอท ต่อมายูดาสผู้นี้
ได้ทรยศต่อพระองค์

นักบุญโทมัส เป็นชาวประมง จากกาลิลี พระเยซูเจ้าทรงเรียกให้มาเป็นอัครสาวกของพระองค์ วันหนึ่ง หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงทราบว่า ลาซารัสกำลังป่วย พระองค์ตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เรากลับไปแค่วันเดียวก็ทันเกิด” บรรดาศิษย์ทูลว่า “พระอาจารย์ ขาวยิวเพิ่งพยายามเอาหินขว้างพระองค์ แล้วพระองค์ยังจะกลับไปที่นี่อีกหรือ” โทมัส ที่เรียกกันว่าฝาแฝด กล่าวกับศิษย์คนอื่น ๆ ว่า “พวกเราจึงไปตายพร้อมกับพระองค์เถิด” (ยน.11:16) เหตุการณ์นี้ แสดงให้เห็นว่า โทมัสรักพระเยซูเจ้าและพร้อมที่จะติดตามพระองค์ไปทุกที่

โทมัสเป็นคนมีนิสัยขี้สงสัย เชื้อยาก จึงมักจะถามไถ่ให้แน่ชัด หรือหาประจักษ์พยานมายืนยันอยู่เสมอ เช่น วันหนึ่งเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ในบ้านพระบิดามีที่อยู่มากมาย เราจะไปเตรียมที่ให้ท่านที่ ๆ เราจะไปนั้นพวกท่านก็รู้จักหนทางแล้ว” โทมัสก็ถามขึ้นมาทันทีว่า “พระอาจารย์ พวกเรายังไม่รู้ที่ ๆ พระองค์จะไปเลย แล้วจะรู้หนทางได้อย่างไร?” พระเยซูคริสต์เจ้าจึงตรัสตอบเขาว่า “เราที่แหละคือหนทาง ความจริง และชีวิต” (เทียบ ยน.14:5-6)

หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนชีพแล้ว วันนั้น โทมัสไม่ได้อยู่กับอัครสาวกคนอื่น ๆ พระเยซูเจ้าได้เสด็จมาหาบรรดาศิษย์แล้วเมื่อบรรดาอัครสาวกคนอื่น ๆ บอกเขาว่า “พวกเราเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่เขาตอบว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอานิ้วแยงเข้าไปที่รอยตะปู และไม่ได้เอามือคลำที่ด้านข้างพระวรกายของพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อเป็นอันขาด” แปดวันต่อมา บรรดาศิษย์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้นอีก โทมัสก็อยู่กับเขาด้วย ทั้ง ๆ ที่ประตูปิดอยู่ พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” แล้วตรัสกับโทมัสว่า “จงเอานิ้วมาที่นี่ และดูมือ

ของเราเกิด จงเอามือมาที่นี่ คำที่สี่ข้างของเราอย่าสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด” โทมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านเชื่อ เพราะได้เห็นเรา ผู้ที่เชื่อแม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข”(ยน.20:24-29)

เมื่อรับพระจิตเจ้า บรรดาอัครสาวกแยกย้ายไปทำหน้าที่ธรรมทูต กล่าวกันว่า นักบุญโทมัสไปแพร่ธรรมที่เปอร์เซีย และอินเดีย เชื่อกันว่าท่านไปที่แคว้นเกราล่า ประเทศอินเดีย ในเมืองมัตราส ปัจจุบันคือเมืองชานไทเม เชื่อกันว่านักบุญโทมัสสิ้นใจ เพราะถูกหอกแทง และประชาชนเคารพไม้กางเขนอัศจรรย์ของนักบุญโทมัส ในสมัยของนักบุญยอห์น คริสซอสโตม หลุมศพอยู่ที่อีเอสซา ในซีเรีย ในปีต่อมา มีการนำอัฐิของท่านย้ายไปประเทศอิตาลี และประเทศโปรตุเกส

ความจำ(จำได้)

- นักบุญโทมัส ทำอาชีพอะไร (เป็นชาวประมง)
- นักบุญโทมัส สิ้นชีวิตอย่างไร (โดนหอกแทง)
- หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงประจักษ์มาแก่นักบุญโทมัส เขาได้ประกาศความเชื่ออย่างไร(องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- บทเรียนแห่งความเชื่อ ที่พระเยซูเจ้าทรงสอนแก่นักบุญโทมัสว่า “ผู้ที่เชื่อ แม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข” สอนอะไรกับเราด้วย (ให้สมาชิกลองช่วยกันตอบ และผู้นำอาจเพิ่มเติมด้วยว่า เราต้องมีความเชื่อ แม้เราจะไม่เคยเห็นพระองค์ และเราต้องต่อสู้และพัฒนาความเชื่อของเรา เมื่อเรามีความเชื่อต่อพระเยซูเจ้าแล้ว เราต้องสำนึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์ในความเชื่อของเรา และไม่สงสัยในความเชื่อนั้น)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

- เราไม่เคยเห็นลม แต่เรารู้ว่า มีลม เราอาจไม่เคยเห็น ปู่ ย่า ตา ทวด เพราะท่านอาจเสียชีวิตไปก่อนแล้ว แต่เรารู้ว่า เรามีเช่นเดียวกัน อาศัยความเชื่อ เรารู้ว่ามีพระเจ้า ดังนั้น ให้เราฝึกฝนการเป็นคนเชื่ออย่างลึกซึ้ง และพัฒนาความเชื่อของเราให้มั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น เพื่อว่าเมื่อเราถูกทดลองจากการกระทำร้าย ๆ ต่าง ๆ เราจะสามารถยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อของเราได้
- ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญโทมัสให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

วันนี้มีตำนานเรื่องเล่าเกี่ยวกับนักบุญโทมัส จากหนังสือ พระวรสารของโทมัส (ไม่ใช่พระคัมภีร์) มาเล่าให้สมาชิกฟัง

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์และพระจิตเจ้าเสด็จมาแล้ว บรรดาศิษย์ต่างตกลงกัน ไปประกาศพระนามของพระเยซูเจ้าทั่วโลก ต่างคนต่างออกจากเยรูซาเล็ม โดยตกลงจับสลากกันว่าพระเจ้าจะให้ใครไปที่ใด ที่สุดก็มาถึง “อินเดีย” บรรดาศิษย์ตกลงจะจับสลากกันในวันรุ่งขึ้นว่าใครจะได้แพร่ธรรมที่อินเดีย คึ้นนั้น โทมัสภาวนาว่า “พระเจ้าข้า ส่งข้าพเจ้าไปที่ไหนก็ได้ ยกเว้นอินเดีย” เป็นคำภาวนาที่ง่าย ๆ แต่มีเงื่อนไขกับพระเจ้า จากนั้น ท่านหลับและก็นึกเห็นพระเยซูเจ้าเดินไปกับท่านที่ท่านทำเรือในความฝันท่านเป็นทาสของพระเยซู แล้วพระเยซูทรงถามเจ้าของเรือว่าจะไปไหน เจ้าของเรือบอกว่าจะไปอินเดีย พระองค์บอกว่า เรามีทาสจะขายให้ท่านคนหนึ่งเอาไหม เขาตอบตกลง โทมัสจึงถูกขายให้ลงเรือ และเรือลำนั้นก็เดินทางไประหว่างอินเดีย และเข้าวันรุ่งขึ้น การจับสลากก็เริ่มขึ้น แล้วท่านก็จับสลาก

ได้ไปอินเดียจริง ๆ นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าที่ขัดใจเขา แต่พระเจ้าต้องการเช่นนั้น ในที่สุดท่านได้แพร่ธรรมที่อินเดียจริง ๆ และได้รับทรมานและตายเป็นมรณสักขีที่นั่นด้วย....

ตำนานเรื่องนี้สอนให้เราว่า...จงมีความเชื่อในพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น

มอบหมายงาน

- ให้สมาชิกสวดภาวนาให้กับผู้ที่ละทิ้งความเชื่อ
- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้

เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ให้สมาชิกเล่าประวัตินักบุญโทมัสให้เพื่อน ๆ ฟัง อย่างน้อย 1 คน

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อผู้อื่น ด้วยการสละเงินคนละเล็กคนละน้อย เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วย ว่าเป็นเงินที่มาจาก การอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญจดจำจำนวนเงินลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์ กับพระเจ้าด้วยการสวดสายประคำยุทธธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

- ภาวนาเพื่อให้วันเยาวชนโลกที่จะจัดขึ้นที่ประเทศบราซิล เป็นกำลังใจสนับสนุนให้เยาวชนคริสตชนทุกคนได้กลายเป็น ศาสนุศิษย์และธรรมทูตแห่งข่าวดี

สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป : นักบุญมัทธิว คนเก็บภาษี อัครสาวกที่พระเยซูเจ้าทรงเลือก)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 8/2013

เรื่อง นักบุญมัทธิว คนเก็บภาษี
อัครสาวกที่พระเยซูเจ้าทรงเลือก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญมัทธิว อัครสาวกของพระเยซูเจ้าและสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก รัก ช่วยเหลือ และให้โอกาสผู้อื่นได้มารู้จักและเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง สอนด้วยชีวิต

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้าขอพระองค์ทรงเปิดใจลูก ๆ ทุกคนให้ม่เ็จรักผู้อื่นดั่งเช่นที่พระองค์ทรงตรัสว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ” และพร้อมที่จะรัก ช่วยเหลือ และให้โอกาสพวกเขาได้เข้ามาเป็นศิษย์ของพระองค์ดั่งเช่นลูก ๆ ทุกคน

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้ง
ที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แก่สมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญมัทธิว”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญมัทธิว เทียบ พระคัมภีร์

มัทธิว 9:9; มาระโก 2:13-14; ลูกา 5:27-28

มัทธิว มีอีกชื่อหนึ่งว่า เลวี เป็นชาวยิว อาศัยอยู่ที่เมือง
คาเปอร์นาอุม มีอาชีพเป็นพนักงานเก็บภาษีคนที่เดินทางมาจาก
ประเทศซีเรีย ให้กับจักรพรรดิโรมัน เขาทำอาชีพที่ชาวยิวรังเกียจ
เพราะถือว่าเป็นอาชีพที่รับใช้ชาวต่างชาติ และพนักงานเก็บภาษี
มักจะฉวยโอกาสขูดรีดเงินผู้เสียภาษีและยกยอกเงินภาษี
อยู่เสมอ ๆ

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จไปที่ริมทะเลสาบทิเบเรียส ทรงเห็นชายคนหนึ่งชื่อมัทธิว กำลังนั่งอยู่ที่ด่านภาษี จึงตรัสสั่งเขาว่า “จงตามเรามาเถิด” เขาก็ละทิ้งทุกสิ่ง แล้วติดตามพระองค์ไป เย็นวันนั้นขณะที่พระเยซูเจ้าทรงร่วมโต๊ะเสวยพระกระยาหารที่บ้านของมัทธิว คนเก็บภาษีและคนบาปหลายคนมาร่วมโต๊ะกับพระองค์และบรรดาศิษย์ เมื่อเห็นดังนี้ ชาวฟาริสีจึงถามศิษย์ของพระองค์ว่า “ทำไมอาจารย์ของท่านจึงกินอาหารร่วมกับคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า” พระเยซูเจ้าทรงได้ยืดยางนั้น จึงตรัสตอบว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ จงไปเรียนรู้ความหมายของพระวาจาที่ว่า ‘เราพอใจความเมตตา กรุณา มิใช่พอใจเครื่องบูชา’ เพราะเราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป”(เทียบ ลก 5:27-32)

หลังจากการเสด็จกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าแล้ว มัทธิวได้เรียบเรียงคำพูดของพระเยซูเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน เป็นพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว ซึ่งได้ช่วยทำให้บรรดาคริสตชนรุ่นแรก ๆ ได้มีความเข้าใจในพระธรรมเต็มได้ดีและถูกต้อง

หลังจากที่มัทธิวได้เทศนาสั่งสอนจนชาวยิวกลับใจและเขียนพระวรสารมอบไว้ให้แล้ว เราไม่มีหลักฐานแน่นอนว่าท่านไปประกาศข่าวดีที่ใดบ้าง เชื่อกันว่าศพของท่านถูกย้ายมาเก็บไว้ที่เมืองซาแลร์โน ประเทศอิตาลี และถูกชุกซ่อนไว้จนสิ้น ในปี ค.ศ.1080 พระสันตปาปา เกรโกรีที่ 7 ได้มีจดหมายแสดงความยินดีไปยังอัครสังฆราชของเมืองซาแลร์โน ที่ได้พบศพของนักบุญมัทธิวที่ถูกชุกซ่อนไว้แล้ว ชาวเมืองที่นั่นยกย่องให้เกียรติท่านมากจนทุกวันนี้

ความจำ(จำได้)

- นักบุญมัทธิว ทำอาชีพอะไร
(เก็บภาษี)
- นักบุญมัทธิว มีอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร
(เลวี)
- หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกนักบุญมัทธิว เขาทำ
อย่างไร
(เขาละทิ้งทุกสิ่งแล้วติดตามพระเยซูเจ้าไปทันที)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ทำไมพระเยซูเจ้าทรงเรียกคนเก็บภาษีมาเป็นอัครสาวก
ของพระองค์
(พระองค์เลือกบางคนมาเป็นศิษย์ของพระองค์ พระองค์
ไม่ได้สนใจว่าเขาเคยเป็นเช่นใดในอดีต แต่สนใจว่าเขาพร้อมที่จะ
กลับใจ มาเป็นศิษย์ของพระองค์)
- พระองค์ตรัสว่า “เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม
แต่มาเพื่อเรียกคนบาป มีความหมายว่าอย่างไร
(พระเยซูเจ้าไม่ได้มาหาคนที่คิดว่าตัวเองดีแล้ว แต่พระองค์
มาหาคนที่สำนึกตนว่าเป็นคนบาป และต้องการความช่วยเหลือ
จากพระองค์)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

1. พระองค์ตรัสว่า “เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม
แต่มาเพื่อเรียกคนบาป” ให้เราช่วยเหลือและให้โอกาสผู้ที่กระทำ
ผิดด้วยการไม่ตัดสินนิโทษหรือด่าแข่ง หรือซ้ำเติมเขา แต่ต้อง
ชวนเขาให้กลับใจมาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า
2. ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญมัทธิวให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

วันนี้ให้จัดงานฉลอง เหมือนกับงานเลี้ยงในสวรรค์ เพราะคนบาปคนหนึ่งได้กลับใจ เหมือนเช่นที่นักบุญมัทธิวได้เชิญพระเยซูเจ้าไปรับประทานอาหารที่บ้านของเขา เพราะเขาได้รับเรียกให้เป็นอัครสาวกของพระเยซูเจ้า ดังนั้นให้ผู้นำเตรียมขนมและน้ำเพื่อให้สมาชิกได้เฉลิมฉลองกันสักเล็กน้อย

มอบหมายงาน

- ให้สมาชิกแต่ละคน บอกเล่าเรื่องราวของนักบุญมัทธิวให้ผู้อื่นฟัง

- หรือ ให้สมาชิก ไปเยี่ยมเยียนผู้ป่วย ในชุมชนของเรา ดังเช่นพระวาจาของพระเยซูเจ้าที่ว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ”

- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่เจ็บป่วย ด้วยการสละเงินคนละเล็กน้อย เพื่อนำเงินไปช่วยเหลือผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วยว่าเป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์ กับพระเจ้าด้วยการสวดส่ายประจำวัชรธรรมทูต ภาวนาเข้า-คำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

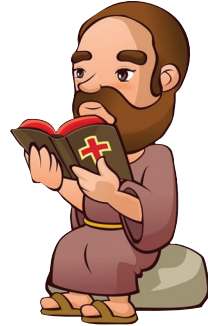
ภาวนาเพื่อให้ผู้ปกครองและครูอาจารย์จะได้ช่วยคนรุ่นใหม่ ให้เติบโตขึ้นมีมโนธรรมที่เที่ยงตรง และดำเนินชีวิตสอดคล้องกับ มโนธรรมนั้น

สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญยากอบ บุตรอัลเฟอัส)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 9/2013

เรื่อง นักบุญยากอบ สังฆราชแห่งกรุงเยรูซาเล็ม จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญยากอบ อัครสาวกของพระเยซูเจ้าและสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก นำคำสอนของนักบุญยากอบ เรื่อง การให้เกียรติคนยากจน ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง มาเราเดินก้าวไป

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดสอนลูก ๆ ทุกคนให้รู้จักประกอบกิจการแห่งความเชื่อ และมอบความรักให้กับผู้อื่น ดังเช่นคำสั่งสอนพระเยซูเจ้าที่ว่า “จงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตนเอง”(ยก. 2:8) เพื่อลูก ๆ ทุกคนจะได้เป็นเหมือนกับพระองค์ ผู้ทรงรักเราทุกคนเสมอ

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้งที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายแก่สมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราวของ “นักบุญยากอบ”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญยากอบ เทียบ พระคัมภีร์
 มัทธิว 13:55; กิจการอัครสาวก 15:13-21;
 บทจดหมายของนักบุญยากอบ 2:1-4,14-15

ยากอบ ผู้นี้มีศักดิ์เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระเยซูเจ้า (เทียบ มธ.13:55) แม่ชื่อมารีย์ ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซูคริสต์(เทียบ มก.15:40) บิดาชื่อ เคลโอปัส หรืออัลเฟอัส(มีน้องชายชื่อธัดเดอัส หรือยูดา) (เทียบ ยน.19:25) ท่านได้เป็นประจักษ์พยานของพระเจ้าผู้ได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ (เทียบ 1คร.15:7)

หลังจากที่บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้าแล้ว ยากอบ
มีบทบาทในการดูแลกลุ่มคริสตชนอย่างเด่นชัด วันหนึ่ง เมื่อเกิด
ความขัดแย้งขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็ม บรรดาอัครสาวกและผู้อาวุโส
จึงมาประชุมกันเพื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ หลังจากthatเปโตร
ได้ลุกขึ้นปราศรัย ยากอบได้กล่าวสนับสนุนคำตัดสินของเปโตร
เรื่องคริสตชนต่างชาติไม่ต้องเข้าสุหนัต คือ ให้งดกินอาหารที่เป็น
มลทินเพราะถวายเป็นเทพเจ้า งดการทำผิดประเวณี งดกินเนื้อ
ที่ถูกฆ่าโดยการรัดคอตาย งดกินเลือดสัตว์(เทียบ กจ.15:13-21)
ซึ่งที่ประชุมก็ยอมรับด้วยดี ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่า
ในเวลานั้น ท่านเป็นสังฆราชของกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเปโตรเอง
เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาช่วยท่านให้พ้นจากเงื้อมมือ
ของกษัตริย์เฮโรด เมื่อเขาพ้นจากคุกก็ยังส่งพวกพ้องให้ไปแจ้ง
เรื่องนี้ให้ยากอบทราบก่อนที่จะหลบไปที่อื่น(เทียบ กจ.12:17)
และแม้กระทั่งเปาโลเอง เมื่อเดินทางไปที่นครนารอบแรกแล้ว ท่านได้
ย้อนกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อเข้าพบยากอบ และรายงาน
สิ่งต่าง ๆ ที่ได้กระทำให้ยากอบทราบ(เทียบ กจ.21:17-19)

งานชิ้นสำคัญที่ยากอบได้ทำคือ เขียนจดหมายถึงชาว
อิสราเอลทั้งสิบสองตระกูลที่กระจัดกระจายกันอยู่ในที่ต่าง ๆ
ข้อความที่สำคัญของนักบุญยากอบสอนเราเรื่อง การให้เกียรติ
คนยากจน และตักเตือนเราในเรื่องความเชื่อที่ต้องแสดงออก

“พี่น้องทั้งหลาย อย่าให้ความเชื่อของท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ มีความลำเอียงปนอยู่ด้วย สมมุติว่า ใครคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและเสื้อผ้าวรรุหราชเข้ามาในที่ประชุมของท่านและขณะเดียวกันมีคนจนคนหนึ่งแต่งตัวมอซอเข้ามา ท่านเข้าไปต้อนรับคนแต่งตัวหรรุหราชและบอกเขาว่า “เชิญนั่งตามสบายที่นี่เถิด” ส่วนคนจนนั้นท่านบอกเขาว่า “จงยืนที่นั่น” หรือ “จงนั่งข้าง ๆ ที่วางเท้าของฉันสิ” ท่านก็เป็นผู้เลือกชั้นวรรณะ และตัดสินโดยมาตรการเลวร้ายมิใช่หรือ”(ยก.2:1-4)

“พี่น้องทั้งหลาย จะมีประโยชน์ใดหากผู้หนึ่งอ้างว่ามีความเชื่อแต่ไม่มีการกระทำ ความเชื่อเช่นนี้จะช่วยให้เขารอดพ้นได้หรือ ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่ม และไม่มีอาหารประจำวัน แล้วท่านคนหนึ่งพูดกับเขาว่า “จงไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด” แต่มิได้ให้สิ่งที่จำเป็นสำหรับร่างกายแก่เขา จะมีประโยชน์ใดเล่า ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน หากไม่มีการกระทำ ก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว”(ยก.2:14-17)

ยากอบ พำนักอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม คือเป็นสังฆราชของกรุงเยรูซาเล็มมาโดยตลอด จนกระทั่งถูกมหาปุโรหิต ฮานันที่ 2 สั่งประหารชีวิตในปี ค.ศ.62 โดยผลักให้ตกลงมาจากยอดพระวิหาร แล้วรุมขว้างหินและทูปตีจนถึงแก่ความตาย

ความจำ(จำได้)

- นักบุญยากอบ มีสายสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าในฐานะใด
(มีศักดิ์เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระเยซูเจ้า)
- นักบุญยากอบมีตำแหน่งใด ที่กรุงเยรูซาเล็ม
(เป็นสังฆราชของกรุงเยรูซาเล็ม)
- คำสอนที่สำคัญของนักบุญยากอบคืออะไร
(ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน หากไม่มีการกระทำ ก็เป็นความเชื่อ
ที่ตายแล้ว”(ยก.2:17)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน หากไม่มีการกระทำก็เป็น
ความเชื่อที่ตายแล้ว สมาชิกคิดว่าเมื่อเรามีความเชื่อ เราต้อง
ดำเนินชีวิตอย่างไร
(ให้สมาชิกช่วยกันแสดงความคิดเห็นและช่วยเสริมความ
คิดเห็นของสมาชิกให้สมบูรณ์)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

1. สมมุติว่ามีเพื่อนของเราที่ยากจน ขาดเสื้อผ้า
มอมแมม ไม่มีใครอยากเล่นด้วย เราควรทำอย่างไร
(ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)
2. รอบ ๆ ตัวเรามีคนยากจนอยู่ด้วยหรือไม่ เราควรช่วย
เหลือเขาอย่างไร
3. ให้ฝึกเลาประวัตินักบุญยากอบให้เพื่อน ๆ ฟัง

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกมทายใจ แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 แถว เท่า ๆ กัน แล้วเข้าแถวหน้ากระดาน 2 แถว หันหลังชนกัน กติกาก็คือ แถวที่นับ 1 เป็นหลักในการหันซ้ายหรือขวา และแถวที่นับ 2 ต้องหันหน้ามาเจอกหน้ากับแถวนับที่ 1 เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีด ขณะหันหน้าไปให้ร้องว่า “จะเอะ”

หมายความว่า แถวที่นับ 2 จะต้องทายใจแถวที่นับ 1 ว่า จะหันทางซ้ายหรือขวา หากผู้เล่นคู่ใดหันหน้ามาเจอกัน ให้ผู้เล่นจากแถวที่นับ 1 ออกจากเกม ถ้าผู้เล่นคู่ใดหันหน้าที่ไม่เจอกัน ให้ผู้เล่นจากแถวที่นับ 2 ออกจากเกม เพราะถือว่าทายใจไม่ถูก ผู้ที่ชนะคือผู้ที่เหลือคนสุดท้าย ให้ผู้เล่นสลับกันเป็นแถวหลัก

มอบหมายงาน

- นักบุญยากอบสอนเราว่า ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน หากไม่มีการกระทำ ก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว ดังนั้นเพื่อแสดงความรัก ดังคำพระวาจาที่ว่า “จงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตนเอง” (ยก.2:8) สมาชิกคิดว่าเราสามารถทำอะไรได้บ้าง

- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้ เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่ยากจน ด้วยการ
สละเงินคนละเล็กน้อย เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้อื่นที่ต้องการความ
ช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วยว่าเป็น
เงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่
เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญกวดจำนวนเงิน
ลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้อิโรวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ
และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปัน
ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์
กับพระเจ้าด้วยการสวดส่ายประจำวัชรธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ
และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

ภาวนาเพื่อให้ชายหญิงในยุคของเราที่หมกมุ่นอยู่
กับเสียง ได้ค้นพบคุณค่าของความเงียบ และเรียนรู้ที่จะฟังเสียง
ของพระเจ้า และของคนรอบข้าง

สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญธิดาเดอัส ผู้มีใจรอนรน)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 10/2013

เรื่อง นักบุญธัดเดอัส(ยูดาส) ผู้มีใจร้อนรน
จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ประวัติของนักบุญธัดเดอัส อัศวินสาวกของพระเยซูเจ้าและสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจร้อนรน ปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า และนำผู้อื่นมารู้จักพระเยซูเจ้า ดังเช่นนักบุญธัดเดอัส(เทียบ ยน.14:22)

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง ธรรมทูตน้อย ๆ

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้า นักบุญยูดาส ได้เขียนในบทจดหมายว่า “จงเจริญเติบโตอย่างเข้มแข็งในความเชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน โดยภาวนาวอนขอพระจิตเจ้า” ขอพระองค์ทรงโปรดประทานพระหรรษทานแห่งการเป็นประชากรผู้มีความเชื่อและประชากรแห่งการภาวนา ให้เรามีความผูกพันกับพระตรีเอกภาพ เพื่อเราจะได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ชั่วนิรันดร์ในสวรรค์

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้ง
ที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย
แก่สมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและลื้มทำงาน

พระคัมภีร์

(เป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราวของ “นักบุญธิดาเดอัส”
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญธิดาเดอัส เทียบ พระคัมภีร์

มาระโก 3:18; ลูกา 6:16; ยอห์น 14:19-24

นักบุญ ธิดาเดอัส อัครสาวก มีอีกชื่อหนึ่งว่า ยูดา เป็นหลานชาย
ของพระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟ และเป็นลูกพี่ลูกน้องของ
พระเยซูเจ้า (เทียบ มธ 13:55) เขาเป็นพี่น้องกับอัครสาวกยากอบ
องค์เล็ก พ่อของเขาคือ เคลโอปัส และแม่ของเขาชื่อ มารีย์
ซึ่งเธอได้ยืนอยู่ที่เชิงไม้กางเขนเมื่อพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์
บนไม้กางเขน และต่อมาได้ไปขโมยพระศพพระเยซูเจ้าที่คูหา
ของพระองค์ (เทียบ มก.3:18; ลก.6:16)

วันหนึ่งในระหว่างการรับประทานอาหารค่ำ เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ในไม่ช้า โลกจะไม่เห็นเรา แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเรามีชีวิตและท่านก็จะมีชีวิตด้วย ในวันนั้น ท่านจะรู้ว่าเราอยู่ในพระบิดาของเรา ท่านอยู่ในเรา และเราอยู่ในท่าน ผู้ที่มีบทบาทบัญญัติของเรา และปฏิบัติตาม ผู้นั้นรักเรา และผู้ที่รักเรา พระบิดาของเราก็จะทรงรักเขา และเราเองก็จะรักเขา และจะแสดงตนแก่เขา” ยูดา(ธัดเดอัส) ทูลพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า ทำไมพระองค์ทรงต้องการแสดงพระองค์แก่พวกเรา แต่ไม่แสดงพระองค์แก่โลก” พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะปฏิบัติตามวาจาของเรา พระบิดาของเราจะทรงรักเขา พระบิดาจะเสด็จพร้อมกับเรามาหาเขา จะทรงพำนักอยู่กับเขา ผู้ที่ไม่รักเราก็กไม่ปฏิบัติตามวาจาของเรา(เทียบ เจริญธรรม ๐ ยน. 14:22)

เราเชื่อกันว่า หลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์แล้ว บรรดาอัครสาวกก็แยกย้ายกันไปประกาศข่าวดีในประเทศต่าง ๆ ยูดาได้ออกไปเทศนาแถบเมโสโปเตเมีย อาร์เมเนีย เปอร์เซีย

ยูดาได้เขียนจดหมายสั้น ๆ ของท่านถึงกลุ่มคริสตชน 1 ฉบับ ซึ่งสันนิษฐานว่าเขียนในปี ค.ศ.63 ซึ่งสอนเราให้เสริมสร้างตนเองจากพื้นฐานความเชื่อศักดิ์สิทธิ์ยิ่งของท่าน จงอธิษฐานภาวนาในพระจิตเจ้า จงมีความรักมั่นคงในพระเจ้า ขณะที่รอคอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์ จงสงสารคนอ่อนแอ จงช่วยเหลือให้รอด โดยดึงเขาออกมาจากไฟ จงสงสารคนอื่นด้วย แต่ต้องมีความระมัดระวัง จงอยู่ห่างแม้กระทั่งสิ่งที่เปื้อนมลทินของเขา(เทียบ ยด 1:20-23)

ยูดาและซิมออนได้เป็นมรณสักขีที่เปอร์เซีย เมื่อเขาทั้งสองได้ไปประกาศข่าวดี ยูดาถูกตีด้วยท่อนไม้จนถึงแก่ความตาย แล้วถูกตัดศีรษะด้วยขวาน ปัจจุบันนี้พระธาตุของนักบุญยูดาอยู่ในพระมหาวิหารนักบุญเปโตรที่กรุงโรม นักบุญยูดาเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกในฐานะองค์อุปถัมภ์ของผู้ลี้ภัย

ความจำ(จำได้)

- บิดามารดาของนักบุญธิดาเดอลัส(ยูดา)คือใคร
(บิดาของเขาชื่อเคลโอปัส และมารดาของเขาชื่อมารีย์)
- นักบุญธิดาเดอลัส(ยูดา)มีสายสัมพันธ์กับพระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟ อย่างไร
(เป็นหลาน)
- คำสอนที่สำคัญของนักบุญธิดาเดอลัส(ยูดา)คืออะไร
(จงอธิษฐานภาวนาในพระจิตเจ้า จงมีความรักมั่นคงในพระเจ้า)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

ธิดาเดอลัส ทูลพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า ทำไมพระองค์ทรงต้องการแสดงพระองค์แก่พวกเรา แต่ไม่แสดงพระองค์แก่โลก แล้วพระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะปฏิบัติตามวาจาของเรา พระบิดาของเราจะทรงรักเขา พระบิดาจะเสด็จพร้อมกับเรามาหาเขา จะทรงพำนักอยู่กับเขา ผู้ที่ไม่รักเรา ก็ไม่ปฏิบัติตามวาจาของเรา”(ยน.14:23-24) พระเยซูเจ้าสอนเราว่า ผู้ที่รักพระองค์จะต้องทำอย่างไร

(ให้สมาชิกช่วยกันตอบ ผู้นำช่วยเสริมความคิดของสมาชิกให้สมบูรณ์ว่า คนที่รักพระเยซูเจ้า ไม่เพียงแต่ชอบน้อมเชื่อฟัง แต่ต้องปฏิบัติตามวาจาของพระองค์) สิ่งนี้คือคำสอนที่พระเยซูเจ้าทรงสอนนักบุญธิดาเดอลัส และสอนเราทุกคนด้วย

ประยุกต์(ใช้เป็น)

1. มีพระวาจาของพระเจ้าตอนใดที่เราจำได้ หรือประทับใจ
2. เราได้ปฏิบัติตามพระวาจาตอนนั้น ในชีวิตประจำวันเราหรือไม่
3. ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญยกอบให้เพื่อน ๆ ฟัง

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกมหัวเราะ โดยให้สมาชิกทุกคนยื่นเข้าแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่ง เมื่อผู้เล่นคนหนึ่งออกมายืนหันหน้าเข้าหาแถว แล้วแสดงท่าทางต่าง ๆ ที่จะยั่วให้ผู้เล่นที่อยู่ในแถวหัวเราะ ผู้เล่นในแถวต้องอยู่ในลักษณะที่ใบหน้าไม่เปลี่ยนแปลง คือไม่ยิ้มหรือหัวเราะตามผู้เล่นที่อยู่หน้าแถวนั้น ผู้เล่นในแถวที่แสดงใบหน้าหัวเราะหรือยิ้ม ต้องออกมาช่วยผู้เล่นหน้าแถว ทำท่าทางให้คนในแถวหัวเราะหรือยิ้ม เกมนี้จะเล่นเรื่อย ๆ จนกว่าจะเหลือผู้เล่นคนสุดท้าย

มอบหมายงาน

- ให้เราเลือกพระวาจาตอนใดตอนหนึ่งในจดหมายของนักบุญยูดา และปฏิบัติตามพระวาจานั้น
- ให้จดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่เจ็บป่วยและอ่อนแอ ด้วยการสละเงินคนละเล็กน้อย เพื่อนำไปช่วยผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วยว่าเป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่ เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญกวดจำนวนเงินลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้อิโรวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจและเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปันในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยการสวดภาวนาเช้า-ค่ำ อ่านพระคัมภีร์ และสวดสายประคำยวธรรมทูต

สวดบทภาวนาปิด

ภาวนาเพื่อให้ผู้ที่รู้สึกเหนื่อยล้าจากภาระหนักในชีวิตและโรคภัยให้จบสิ้น จะสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าอย่างใกล้ชิด

สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญนักบุญซีโมน ผู้มีใจรักชาติ)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 11/2013

เรื่อง นักบุญซีโมน ผู้มีใจรักชาติ จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก ได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญซีโมน อัครสาวก
ของพระเยซูเจ้า
2. เพื่อให้สมาชิก รู้จักอุทิศตนเองเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อเป็น
พยานถึงข่าวดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าดังเช่นนักบุญซีโมนอัครสาวก

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง มาเราเดินก้าวไป

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระบิดาของลูก โปรดประทานความเชื่อ
ความศรัทธาแก่ลูก เพื่อลูกจะได้เป็นลูกที่ดีของพระองค์ และขอให้
ลูกมีใจรักที่จะอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ เพื่อว่ากิจการต่าง ๆ ที่ลูก
จะกระทำจะได้เกิดผลดีและเป็นที่พอพระทัยพระองค์เสมอ

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้ง
ที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายแก่
สมาชิก

- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านประวัติของ “นักบุญซีโมน” จากพระคัมภีร์
- - ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ

ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ประวัตินักบุญซีโมน เทียบ พระคัมภีร์

มัทธิว 16:13-18; มาระโก 8:27-29; ลูกา 9:18-20

และหนังสือกิจการอัครสาวก 2:14-41; 12-19

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน
ภาวนาและทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน ครั้นถึง
รุ่งเช้า พระองค์ทรงเรียกบรรดาศิษย์เข้ามาแล้วทรงคัดเลือกไว้
สิบสองคน ประทานนามว่า “อัครสาวก” คือซีโมน ซึ่งเรียกว่า
เปโตร อันดรวันน้องชายของเขา ยากอบ ยอห์น ฟิลิป บาร์โธโลมิว
มัทธิว โธมัส ยากอบบุตรอัลเฟอัส ซีโมนผู้มีสมญาว่า “ผู้รักชาติ”
ยูดาส บุตรของยากอบ และยูดาส อิสคาริโอท ต่อมายูดาสผู้นี้
จะเป็นผู้ทรยศ(ลก.6:12-16)

หลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์แล้ว บรรดาอัครสาวก เดินทางจากภูเขากาซาเรียที่เรียกว่า “ภูเขามะกอกเทศ” กลับไปยังกรุง เยรูซาเล็ม ภูเขานี้อยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มเป็นระยะทางที่เดินได้ ในวันสัปดาห์โต เมื่อเข้าไปในเมืองแล้ว เขาขึ้นไปยังห้องชั้นบน ซึ่งเคยเป็นที่พักของเขา อัครสาวกเหล่านั้นคือเปโตร ยอห์น ยากอบ อันดรูว์ ฟิลิป โทมัส บาร์โธโลมิว มัทธิว ยากอบบุตรของอัลเฟอัส ซีโมนผู้เป็นชาตินิยมและบุตรสาบสูญของยาacob ทุกคนรวมอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

การที่เรียกซีโมนว่าผู้รักชาตินั้น อาจจะเป็นเพราะว่า ท่านเป็นชาวยิวที่มีความเชื่อว่าพระเจ้าคือผู้ปกครองสูงสุด และท่านก็มีใจรักชาติยิวเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงต่อต้านพวกโรมัน ท่านได้ร่วมเดินทางไปประกาศพระศาสนาแก่นักบุญยูดาส จนถึงอาณาจักรเปอร์เซีย ที่นั่นท่านได้ประกาศความเชื่อโดยการยอมถูกฆ่าด้วยเลื่อย เป็นมรณสักขี ประมาณปี ค.ศ. 107 ดังนั้น สัญลักษณ์ที่คู่กับท่านคือ เลื่อยและพระคัมภีร์

ความจำ(จำได้)

- นักบุญซีโมนมีสมญานามว่าอย่างไร (ผู้รักชาติ)
- ทำไมจึงเรียก นักบุญซีโมนว่า ผู้รักชาติ (ท่านมีใจรักชาติยิวเป็นอย่างมาก)
- นักบุญซีโมน เดินทางไปประกาศข่าวดีกับใคร และเป็นมรณสักขีอย่างไร(อาณาจักรเปอร์เซีย)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ก่อนที่จะออกไปทำงานหรือทำสิ่งต่าง ๆ อัศวินของพระเยซูเจ้ามักจะอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ เราอธิษฐานภาวนาเมื่อใดบ้าง และเราภาวนาอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

ประยุกต์(ใช้เป็น)

1. อัศวินของพระเยซูเจ้ามักจะอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ ให้เราอธิษฐานภาวนาเสมอในชีวิตประจำวัน เพื่อกิจการต่าง ๆ ที่เราจะกระทำ เช่น ก่อนที่เราจะเรียนหนังสือ ก่อนที่เราจะเล่น ให้กิจการเหล่านี้เกิดผลที่ดี

2. ให้ฝึกเล่าประวัตินักบุญซีโมนให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างน้อย 1 คน

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกม “ใครเอ่ย” เกมนี้จะต้องจำชื่อกันได้แม่น ๆ จึงจะสนุก แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นสองกลุ่ม แล้วให้ผู้นำนำผ้าห่มมากระหว่างสองกลุ่มนี้ แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งสมาชิกหนึ่งคนมาอยู่ชิดกับผ้าห่ม จากนั้นให้ผู้นำที่ถือผ้าห่มลดผ้าห่มลงอย่างรวดเร็ว สมาชิกทั้งสองคนจะต้องเรียกชื่อของอีกฝ่ายหนึ่งให้เร็วที่สุด ใครเรียกชื่อฝ่ายตรงข้ามได้ก่อนเป็นฝ่ายชนะทำเรื่อย ๆ ไปจนกว่าจะได้คะแนนตามที่ต้องการ

มอบหมายงาน

- ให้เราอธิษฐานภาวนาก่อนเริ่มกิจการต่าง ๆ อยู่เสมอ
ดังเช่นอัครสาวกของพระเยซูเจ้า

- ให้จัดบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้
เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่ต้องอยู่ในภาวะสงคราม
ด้วยการสละเงินคนละเล็กน้อย เพื่อนำไปช่วยผู้อื่นที่ต้องการ
ความช่วยเหลือจากเรา(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วยว่า
เป็นเงินที่มาจากการอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจาก
พ่อแม่ เพื่อหยอดกระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญจดจำจำนวนเงิน
ลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้อวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ
และเตือนสมาชิกให้สวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาแบ่งปัน
ในการพบปะกันครั้งต่อไป

- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์
กับพระเจ้าด้วยการสวดสายประคำยวธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ
และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

ภาวนาเพื่อให้ผู้ที่รู้สึกเหนื่อยล้าจากภาระหนักในชีวิต
และรอคอยให้จบสิ้น จะสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าอย่างใกล้ชิด

สวดบทวันทามารีย์ 1 บท

(การเตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งต่อไป :

นักบุญมัทธิว “อัครสาวกคนใหม่”)

การพบปะยุทธธรรมทูต ครั้งที่ 12/2013

เรื่อง ยูดาส “ศิษย์ที่ทรยศ” และ มัทธิอัส “อัครสาวกคนใหม่”
จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก ได้เรียนรู้เรื่องราวการทรยศของยูดาส และประวัติของนักบุญมัทธิอัส ผู้ได้รับเลือกคนใหม่และสามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้
2. เพื่อให้สมาชิก มีใจรักการภาวนาเพื่อกระแสรีบ และภาวนาให้กับผู้แพร่ธรรมทุกท่าน

ขั้นตอนดำเนินการ

ขับร้องบทเพลง ทหารของพระบิดา

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ทรงเลือกบางคนให้เป็นอัครธรรมทูต และเป็น”พยานในการกลับคืนชีพของพระองค์” พระเจ้าข้า พระองค์โปรดให้ท่านนักบุญมัทธิอัส ได้รู้จัก รัก และรับใช้พระองค์ จนกระทั่งได้รับใช้พระองค์ในการประกาศพระศาสนา ถวายชีวิตเป็นมรณสักขี ขอทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าให้ละทิ้งความชั่วทั้งปวง และมารับใช้พระองค์เถิดท่านนักบุญเทอญ

ทุกคนตอบ: อาแมน

เหรียญกรายงานการเงิน

- ให้เหรียญกรายงานการเงินทำบุญจากที่ได้รับในครั้งที่ผ่านมาให้สมาชิกทุกคนทราบ

รายงานการทำงาน

(เน้นความรับผิดชอบและการเป็นธรรมทูต)

- ให้ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายแก่สมาชิก
- ให้เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคนที่ได้ทำงานและสืมทำงาน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องการทรยศของยูดาสและ“มัทธีอัธ”ผู้ได้รับเลือกคนใหม่
- โดยให้ตัวแทนสมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

เรื่องการทรยศของยูดาส และประวัติของ “มัทธีอัธ”ผู้ได้รับเลือกคนใหม่
เทียบ พระคัมภีร์ ยอห์น 13:21-30, 18:1-9; มัทธีว 26:14-16,
หนังสือกิจการอัครสาวก 1:15-26

วันหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกหวั่นไหวพระทัยมาก พระองค์จึงตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านคนหนึ่งจะทรยศเรา” บรรดาศิษย์ต่างมองหน้ากัน ไม่รู้ว่าพระองค์ทรงหมายถึงใคร ศิษย์คนหนึ่งชื่อมัทธีวที่พระองค์รักนั่งติดกับพระองค์ ซีโมน เปโตรจึงทำสัญญาอนุญาตให้เขาทูลถามว่า “ผู้ที่พระองค์

กำลังตรัสถึงนี่เป็นใคร” เขาจึงเอนกายชิดพระอุระของพระเยซูเจ้า ทูลถามว่า “พระเจ้าข้า เป็นใครหรือ” พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า “เป็นผู้ที่เราจะจุ่มขนมปังส่งให้” แล้วทรงจุ่มขนมปังชิ้นหนึ่ง ส่งให้ ยูดาส บุตรของซีโมน อิสคาริโอท เมื่อยูดาสรับขนมปังชิ้นนี้แล้ว ซาดานก็เข้าสิงในตัวเขา พระเยซูเจ้าจึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านทำอะไร ก็จงทำเสียโดยเร็วเถิด” ผู้ร่วมโต๊ะด้วยกันไม่มีใครเข้าใจว่า เหตุใด พระองค์จึงตรัสเช่นนั้น บางคนคิดว่าเนื่องจากยูดาสเป็นผู้ถือถุงเงิน พระเยซูเจ้าทรงบอกเขาว่า “จงไปซื้อของที่จำเป็นสำหรับวันฉลอง” หรือบอกว่า จงไปแจกทานแก่คนยากจน ดังนั้น เมื่อยูดาสรับ ขนมปังแล้ว ก็ออกไปทันที ขณะนั้นเป็นเวลากลางวัน หลังจากนั้น ยูดาส อิสคาริโอท ไปพบบรรดาหัวหน้าสมณะ ถามว่า “ถ้าข้าพเจ้า มอบเขาให้ท่าน ท่านจะให้อะไรแก่ข้าพเจ้า” บรรดาหัวหน้าสมณะ จ่ายเงินสามสิบเหรียญให้แก่ยูดาส ตั้งแต่นั้นมา ยูดาสก็หาโอกาส ที่จะมอบพระองค์ให้บรรดาสมณะ

หลังจากรับประทานอาหารค่ำ พระองค์เสด็จเข้าไปในสวน แห่งหนึ่ง พร้อมกับบรรดาศิษย์ ยูดาสผู้ทรยศจู่โจมที่นั่นด้วย เพราะพระองค์เคยทรงพบกับบรรดาศิษย์ที่นั่นบ่อย ๆ ยูดาสนำ กองทหารและยามรักษาพระวิหารที่บรรดาหัวหน้าสมณะ และ ชาวฟาริสีจัดหาให้ มาที่นั่น ถือตะเกียง ไฟ และอาวุธไปด้วย พระเยซูเจ้าทรงทราบทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ จึงเสด็จออกไป ตรัสถามเขาเหล่านั้นว่า “ท่านทั้งหลายเสาะหาใคร” เขาตอบว่า “หาเยซู ชาวนาซาเร็ธ” พระองค์ตรัสตอบว่า “เราเป็น” ยูดาส ผู้ทรยศพระองค์ก็ยืนอยู่กับพวกเขาด้วย แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราเป็น” เขาเหล่านั้นก็ถอยหลัง ล้มลงกับพื้นดิน พระองค์ตรัสถาม อีกว่า “ท่านทั้งหลายเสาะหาใคร” เขาตอบว่า “หาเยซู ชาวนาซาเร็ธ” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เราบอกท่านทั้งหลายแล้วว่า เราเป็น

ถ้าท่านเสาะหาเรา ก็จงปล่อยคนเหล่านี้ไป” หลังจากนั้น ยูดาสนำเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรม(ขายพระเยซูเจ้า) ไปซื้อที่ดินแปลงหนึ่ง เขาล้มคว่ำลงที่นั่น ทองแตกใส่ทะลัก ผู้อาศัยในกรุงเยรูซาเล็มทุกคนรู้เรื่องนี้ดี จึงเรียกที่ดินแปลงนั้นตามภาษาของเขาว่า “สาเคลดามา” แปลว่า “นาเลือด”

หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงเสด็จสู่สวรรค์แล้ว วันหนึ่งบรรดาศิษย์ชุมนุมกันอยู่ มีคนประมาณ 120 คน พวกเขาพากันเสนอชื่อชายสองคนเพื่อเข้ามาเป็นพยานถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้า ชายสองคนนั้นคือ โยเซฟที่เรียกว่าบาร์ซับบัส หรือยูสทัส และอีกคนหนึ่งชื่อมัทธิอัส เขาทั้งหลายอธิษฐานภาวนาว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของมนุษย์ทุกคน ขอทรงแสดงให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้ว่า พระองค์ทรงเลือกคนใดในสองคนนี้ ให้รับหน้าที่รับใช้เป็นอัครสาวกแทนยูดาสที่ละทิ้งหน้าที่นี้เพื่อไปตามวิถีทางของตน” เขาจึงจับสลากระหว่างสองคนนี้ และจับสลากได้มัทธิอัส มัทธิอัสจึงได้เข้าร่วมคณะกับอัครสาวกสิบเอ็ดคน(กจ.1:15-26)

ชื่อมัทธิอัส แปลว่า”ให้แล้ว” เชื่อกันว่า ท่านมีถิ่นกำเนิดที่เบธเลเฮม ในตระกูลยูดา และจากครอบครัวที่ดี จากคำบอกเล่าของนักบุญเปโตร มัทธิอัส เป็นคนหนึ่งที่ติดตามอัครสาวกชุดแรกเรื่อยมาตลอด โดยเริ่มตั้งแต่ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจากท่านยอห์น บัพติสตา ที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน

ท่านได้อุทิศชีวิตกว่า 30 ปี ไปเทศนาสั่งสอนใน ยูเดีย คัปปาโดเซีย อียิปต์ และเอธิโอเปีย ท่านถูกตัดศีรษะเป็นมรณสักขีในประเทศเอธิโอเปีย พระธาตุของท่านเก็บรักษาไว้ที่เมืองเทรวีส โดยย้ายมาจากกรุงโรมในสมัยจักรพรรดิคอนสแตนติน

ความจำ(จำได้)

- อัศรสาวกผู้ทรยศพระเยซูเจ้าคือใคร เขาทรยศพระเยซูเจ้า
อย่างไร

(ยูดาส, ขาวยพระเยซูเจ้าให้บรรดาสมณะ)

- นักบุญมัทธิอัสได้รับเลือกให้มาร่วมงานกับบรรดาอัศรสาวก
อย่างไร

(การภาวนาของผู้ซุ่มนุมน และจับสลาก)

- นักบุญมัทธิอัส เดินทางไปประกาศข่าวดี และเป็น
มรณสักขีที่ใด

(ใน ยูเดีย คัปปาโดเซีย อียิปต์ และ เอธิโอเปีย ที่เมือง
เทรวีส ประเทศเอธิโอเปีย)

วิเคราะห์(เข้าใจ)

- ยูดาสและเปโตรต่างก็ทำผิดต่อพระเยซูเจ้า แต่สิ่งที่ต่างกัน
ระหว่างสองคนนี้คืออะไร

(เปโตรเป็นทุกข์และกลับใจมาหาพระเยซูเจ้า แต่ยูดาส
ไม่กลับใจ)

- ศิษย์ของพระเยซูเจ้าได้เลือกศิษย์คนใหม่ให้มาเป็นพยาน
ถึงการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ในที่นี้มีใครอยากเป็นมิสซันารี
พระสงฆ์ นักบวช ครูคำสอน ดังเช่น อัศรสาวกทั้ง 12 ของ
พระเยซูเจ้าบ้าง เพราะอะไร

(ให้สมาชิกแบ่งปันให้เพื่อน ๆ ฟัง)

ประยุกต์(ใช้เป็น)

บรรดาศิษย์อริยฐานภาวนาว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของมนุษย์ทุกคน ขอทรงแสดงให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้ว่า พระองค์ทรงเลือกคนใดในสองคนนี้ ให้รับหน้าที่รับใช้เป็นอัครสาวกแทนยูดาสที่ละทิ้งหน้าที่นี้เพื่อไปตามวิถีทางของตน” สมาชิกคนใดเคยภาวนาเพื่อพระสันตะปาปา พระสงฆ์ นักบวช บรรดามิสซันนารีบ้าง

– ให้สมาชิกภาวนาสำหรับพระสันตะปาปา พระสังฆราช บรรดามิสซันนารี พระสงฆ์ นักบวช และผู้ทำงานประกาศข่าวดีทุกคน เพื่อพวกเขาจะได้มีพลังกำลังใจ และมีความเข้มแข็งในการประกาศข่าวดี เพื่อให้ข่าวดีเรื่องความรอดของพระเยซูคริสตเจ้าจะได้เติบโตไปจนสุดปลายแผ่นดิน

– ให้ฝึกเล่าเรื่องการทรยศของยูดาส และผู้ได้รับเลือกคนใหม่คือ มัทธีอัสให้เพื่อน ๆ ฟัง

สร้างชีวิตกลุ่ม

(เน้นความสนุก ให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิก เล่นเกม Fashion Show โดยแบ่งสมาชิกออกเป็น 2 กลุ่ม

1. แจกกระดาษหนังสือพิมพ์กลุ่มละ 1 เล่ม (หรืออาจจะมากกว่า)

2. แจกอุปกรณ์ที่ทำให้สามารถยึดติดกระดาษได้ เช่น แมกซ์ กระดาษกาว ฯลฯ

3. ให้ใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ที่ได้รับแต่งตัวสมาชิกเพื่อเดินแบบ Fashion Show โดยให้แต่งตัวเป็นมิสซันนารี พระสงฆ์ นักบวช หรือครูคำสอนก็ได้

มอบหมายงาน

- ภาวนาสำหรับพระสันตะปาปา พระสังฆราช มิสซังรี พระสงฆ์ นักบวช ครูคำสอน เพื่อกระแสรเบียงที่มั่นคง มีพลังกำลังกาย กำลังใจในการทำงานประกาศข่าวดีในทุก ๆ วัน
- ให้จับบันทึกข้อเสนอแนะและข้อตั้งใจของสมาชิกไว้ เพื่อรายงานในการพบปะกันครั้งต่อไป

เก็บถุทาน(ฝึกการเป็นผู้ให้)

ให้เราแสดงความรักต่อพระศาสนจักรของเราด้วยการ สละเงินคนละเล็กน้อย เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้อื่นที่ลำบากและ ยากจน(ผู้นำควรย้ำเตือนให้เด็กเข้าใจด้วยว่าเป็นเงินที่มาจาก การอดออมของพวกเขาเอง ไม่ใช่ขอมาจากพ่อแม่เพื่อหยอด กระปุก คุณค่าอยู่ที่การอดออมเสียสละ)

(เตรียมกระปุกออมสินไว้ แล้วให้เหรียญจดจำจำนวนเงิน ลงในสมุดบัญชี ส่วนเงินฝากไว้ที่ผู้นำ หรือฝากที่คุณพ่อเจ้าวัด)

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

- ผู้นำนัดหมายการพบปะกันครั้งต่อไปให้ชัดเจน

ผู้นำให้โอวาท

- ผู้นำให้ข้อคิดและสรุปการพบปะ ด้วยการให้กำลังใจ และเตือนสมาชิกทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาแบ่งปันในการพบปะกันครั้งต่อไป
- ผู้นำเน้นจิตตารมณ์ของการมีชีวิตจิตที่สนิทสัมพันธ์ กับพระเจ้าด้วยการสวดสายประคำยวธรรมทูต ภาวนาเช้า-ค่ำ และอ่านพระคัมภีร์

สวดบทภาวนาปิด

ภาวนาเพื่อให้เด็กที่ถูกทอดทิ้ง และเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของ
ความรุนแรงทุกรูปแบบ จะได้รับความรักและปกป้องคุ้มครอง

สวดบทพระสิริรุ่งโรจน์

บทภาวนาของยุวธรรมทูต

ข้าแต่พระเจ้า พระบุตรทรงบังเกิดมาเพื่อกอบกู้โลก ลูกขอบพระคุณพระองค์ที่โปรดให้ลูกรู้จักพระองค์ผ่านทางพระศาสนจักร โปรดให้ลูกเป็นธรรมทูตที่ดี ประกาศให้คนอื่นรู้จักพระองค์ด้วย เมื่อพระองค์เป็นเด็ก พระองค์รู้จักความยากจน ความเจ็บปวดต่าง ๆ โปรดให้ลูกเห็นพระองค์ในเด็กที่มีความทุกข์ยากลำบาก และให้ลูกกล้าแบ่งปันพระคุณที่ลูกมี เพื่อช่วยบรรเทาเขา และขอให้การเสียดสของลูกแสดงให้เด็กคนอื่นทราบว่าพระองค์ทรงรักเขา และสักวันหนึ่งขอให้เขาได้พบกับพระองค์ด้วยเทอญ ลูกขอในพระนามพระคริสตเจ้าของลูกทั้งหลาย อาแมน

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

วันทามารีย์.....

ข้าแต่พระแม่มารีย์

โปรดช่วยเหลือลูกและเด็ก ๆ ทุกคน

เป็นต้น เด็กยากจนและเด็กที่มีความทุกข์ยากลำบากด้วยเถิด

อาแมน

พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดา.....

ข้าแต่นักบุญเปโตรและเปาโล.....ช่วยวิงวอนเทอญ

ข้าแต่นักบุญเทเรซา.....ช่วยวิงวอนเทอญ

ข้าแต่นักบุญฟรังซิสเซเวียร์.....ช่วยวิงวอนเทอญ

The 12 Apostles are the Models.
12. אפוסטולן מודל